

ให้องค์กรแห่งการเรียนรู้ เป็นเส้นทางของการเติบโต

**ลงทุนเทคโนโลยีอย่างไร
ให้ถูกที่ถูกลงเวลา**

**คิดเชิงสร้างสรรค์
คิดอย่างมีระเบียบหรือไร้ระเบียบ?**

**สิงคโปร์ศูนย์กลางเทคโนโลยี
ขั้นสูง (Deep Tech)**

“As long as you’re going to be thinking anyway, **think big**”

— Donald Trump

เมื่อวันศุกร์ที่ 10 พฤษภาคม 2019 ที่ผ่านมาสหรัฐอเมริกาประกาศมาตรการภาษีสินค้าจีนที่จะนำเข้าสหรัฐเพิ่มจาก 10% เป็น 25% ซึ่งมีมูลค่าประมาณ 60,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือเกือบ 2 แสนล้านบาท เพื่อกดดันจีนในการเจรจาการค้า จนล่าสุดจีนก็ตอบโต้ด้วยการประกาศตั้งกำแพงภาษีสินค้าสหรัฐฯ ที่ส่งเข้ามาในจีนกว่า 60,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เริ่มใช้ 1 มิถุนายนนี้เช่นกัน

โดนัลด์ จอห์น ทรัมป์ (Donald John Trump) เกิดวันที่ 14 มิถุนายน 1946 เป็นประธานาธิบดีคนที่ 45 ของสหรัฐอเมริกา โดยก่อนหน้านี้ ทรัมป์เป็นประธานและประธานเจ้าหน้าที่บริหารของทรัมป์ออร์กาไนเซชัน บริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในสหรัฐอเมริกา และยัง

เป็นผู้ก่อตั้งทรัมป์เอนเตอร์เทนเมนต์รีสอร์ต ที่มีกิจการกาสิโนและโรงแรมหลายแห่งทั่วโลก ด้วยการใช้ชีวิตที่หรูหราและการพูดจาที่โผงผางทำให้เขามีชื่อเสียง รวมทั้งความสำเร็จในรายการเรียลลิตีโชว์ทางช่องเอ็นบีซี The Apprentice เป็นส่วนสำคัญให้ทรัมป์กลายเป็นคนที่มีชื่อเสียงทั่วสหรัฐฯ และทั่วโลก

ทรัมป์เกิดและเติบโตในนครนิวยอร์ก โดยเขาเป็นบุตรคนที่ 4 ใน 5 ของฟรด ทรัมป์ เศรษฐีผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในนครนิวยอร์ก ซึ่งเขาได้รับอิทธิพลอย่างมากจากพ่อของเขาในเป้าหมายของอาชีพการเป็นนักพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และความมั่งคั่ง

TRIS ACADEMY CLUB MAGAZINE #20

พฤษภาคม 2562

Editor's Talk

Knowledge-based economy หรือเศรษฐกิจฐานความรู้ อาจเป็นคำที่ดูจะห่างหายไปจากการใช้แทนยุคเศรษฐกิจสมัยปัจจุบัน โดยมีคำอื่นๆ แทรกเข้ามาไม่ว่าจะเป็น Creative economy, Innovative economy หรือแม้แต่ Disruption อย่างไรก็ตามเราคงเข้าใจกันได้ว่าคำต่างๆ เหล่านี้ มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิด โดยล้วนแต่ต้องมี “ความรู้” เป็นพื้นฐานทั้งสิ้น

เราต่างยอมรับว่าสิงคโปร์ คือ ประเทศอาเซียนที่มีความเข้มแข็งและมีบทบาททางเศรษฐกิจในระดับโลก ทั้งๆ ที่มีข้อจำกัดมากมายไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ หรือทรัพยากร ซึ่งรวมทั้งจำนวนประชากรแน่นอนว่าความสำเร็จดังกล่าวต้องมาจากวิสัยทัศน์และคุณภาพของบุคลากร

ตัวอย่างความโดดเด่นในด้านวิสัยทัศน์ของสิงคโปร์นั้น คือ การลงทุน โดยสิงคโปร์มีกองทุนแห่งชาติที่ทำหน้าที่ในการลงทุนในด้านต่างๆ ทั่วโลก และหนึ่งในการลงทุนที่น่าสนใจของสิงคโปร์นี้ คือ The Sino-Singapore Guangzhou Knowledge City (SSGKC) ในพื้นที่เมืองกวางโจว มณฑลกวางตุ้ง ซึ่งเป็นที่ตั้งของเขตเศรษฐกิจพิเศษ เซินเจิ้น ที่กำลังจะกลายเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของเอเชียและของโลกในไม่ช้าอีกด้วย ทั้งนี้ปัจจุบันกวางโจวเป็นเมืองที่ใหญ่สุดเป็นอันดับ 3 รองจากปักกิ่งและเซี่ยงไฮ้ และมีรายได้ประชากรต่อหัวสูงที่สุดในประเทศ

A Vision for a City Today, a City of Vision Tomorrow คือ สิ่งที่บ่งบอกแนวคิดของการสร้างเมืองใหม่แห่งนี้ โดยสิงคโปร์เองนั้นมีเป้าหมายในการให้ Knowledge city นี้เป็นศูนย์กลางด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและนวัตกรรมทางด้าน Biotech, Healthcare, Advance Manufacturing, Cloud Computing, Internet of Things และเป็นแหล่ง scale-up ให้กับ startups จากสิงคโปร์ไปทั่วทั้งพื้นที่ ผ่านการสนับสนุนของรัฐบาลทั้ง 2 ประเทศ ซึ่งจะมีการสร้าง ecosystem มารองรับและแหล่งเงินทุนสนับสนุน ทั้งนี้สิงคโปร์มีความตั้งใจที่จะให้เมืองนี้มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรควบคู่ไปกับการเจริญด้านเทคโนโลยี สำหรับจีนนั้นต้องการความสามารถของสิงคโปร์ในการออกแบบและพัฒนาเมืองขนาดเล็กที่มีผลงานความสำเร็จกับประเทศตนเองเป็นที่ประจักษ์มาแล้ว รวมทั้งยังต้องการความรู้ทางเทคโนโลยีที่สิงคโปร์อยู่ในระดับแนวหน้าไม่ว่าจะเป็น Biotech หรือ Healthcare เป็นต้น

โครงการ SSGKC ดังกล่าวเริ่มต้นตั้งแต่ปี 2010 ด้วยวิสัยทัศน์ร่วมกันถึงการเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจมุ่งการผลิต (manufacturing) ไปสู่ high value-added, knowledge-based economy หรือเศรษฐกิจฐานความรู้ดังที่ผมเกริ่นตั้งแต่ต้น โดยปัจจุบันนี้มีอุตสาหกรรมเทคโนโลยีแนวหน้าและสถาบันการศึกษาชั้นนำเข้าไปตั้งฐานเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ SSGKC ได้รับความสนใจตามองมากขึ้นเรื่อยๆ

นี่ถือเป็นความสำเร็จจากความร่วมมือหรือ collaboration ที่จำเป็นอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน โดยการแบ่งปัน เชื่อมโยง แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน สามารถสนับสนุนการสร้างความสำเร็จอย่างก้าวกระโดดได้ มากกว่าที่จะศึกษาค้นคว้าและทำโดยลำพัง.. Knowledge Management (KM) เป็นสิ่งสำคัญเสมอ

ดร.สุรเดช จงวรรณศิริ
บรรณาธิการบริหาร
suradej@tris.co.th

บรรณาธิการที่ปรึกษา ดร.ไวฑูรย์ โกศาชัยพัฒน์
บรรณาธิการบริหาร ดร.สุรเดช จงวรรณศิริ
ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร พลอยนิชชา จารุศิริณสกุล
รุ่งโรจน์ สถาปนกุล
ปก/รูปเล่ม/ออกแบบ ทริปเปิ้ลว้าว คอร์ปอเรชั่น

กองบรรณาธิการ สถาบันวิทยาการจัดการ
บริษัท ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด

อาคารสิบล้อมเพล็กซ์ ชั้น 18
เลขที่ 191 ถนนสีลม แขวงสีลม
เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500
โทร. 0-2032-3000
อีเมล: trisacademy@tris.co.th

สมัครสมาชิกอ่าน
TAC Magazine
ได้ฟรี โดยสแกน
QR Code

ติดตามเป็นประจำได้จาก E-book App (App Store / Google Play)
และจากเว็บไซต์ด้านล่าง

OOKBEE

4DBOOK FREE

ebooks.in.th

NAIIN

MEB

TRIS CORP

CONTENTS

2 Management Quotes

"As long as you're going to be thinking anyway, think big."

Donald Trump

3 Editor's Talk

5 Leader's Thoughts

8 Big Story

ห้องคิดแห่งการเรียนรู้
เป็นเส้นทางของการเติบโต

12 News

ข่าวกิจกรรมทริส

13 Innovation is the only way to win

ลงทุนเทคโนโลยีอย่างไร
ให้ถูกที่ถูกลงเวลา

16 Smart Work

คุณเครียดไหม
Stress Assessment

18 IT & Digital

สิงคโปร์
ศูนย์กลางเทคโนโลยีขั้นสูง (Deep Tech)

20 Creative Ideation

คิดเชิงสร้างสรรค์
คิดอย่างไรจะเปรียบหรือไร้ระเบียบ?

22 Tomorrow World

Initial Exchange Offering (IEO)
โอกาสครั้งใหม่ของการระดมทุนด้านคริปโต

24 Leadership Challenges

รับมือกับ DISRUPTIVE ERA ไม่ยาก

26 Creative Marketing

หลุมพราง Marketshare (ตอนที่ 3)

28 Work with Joy

ความสุขสร้างได้
ง่ายกว่าที่คิด

31 Good Books

Green Book – กรีนบุ๊ก (2018)

Inspiring Movies

The Myths of Innovation
มายานวัตกรรม

32 Buzzwords

FOPO

Leader's Thoughts

“ ครึ่งนี้สิ่งที่จะพูดถึง คือ เรื่องของหลักการสำคัญพื้นฐานที่ทุกคนรู้ และเข้าใจ แต่ในทางปฏิบัติกลับทำได้ไม่ง่าย คือ เรื่องของการบูรณาการกัน การบริหารจัดการครับ ”

สวัสดีครับ เดือนพฤษภาคมมีวันหยุดอยู่หลายวันเหมือนกัน หวังว่า คงจะได้หยุดพักผ่อนกันเต็มที่นะครับ

ครึ่งนี้สิ่งที่จะพูดถึง คือ เรื่องของหลักการสำคัญพื้นฐานที่ทุกคนรู้ และเข้าใจ แต่ในทางปฏิบัติกลับทำได้ไม่ง่าย คือ เรื่องของการบูรณาการกันทางการบริหารจัดการครับ ก่อนอื่นมาเข้าใจให้ตรงกันก่อนว่า เวลาพูดว่า “บูรณาการ” นั้น หมายถึงอะไร? สำหรับผมแล้วเวลามีโอกาสผมจะใช้คำง่ายๆ ว่า “บูรณาการ” นั้นมันแตะ 3 เรื่องใหญ่ๆ ด้วยกัน คือ

เรื่องที่หนึ่ง “ความสอดคล้อง” การบริหารจัดการให้มันสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเมื่อทำได้ดีก็จะเกิดพลัง หรือ Synergy ซึ่งเรื่องนี้ส่วนใหญ่จะเกิดกับองค์กรที่มีขนาดใหญ่และการถ่ายทอดทิศทาง กลยุทธ์ยังไม่ชัดเจนดีพอ คือองค์กรส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาอยู่แล้ว ในการเผยแพร่ สื่อสารทิศทาง เป้าหมาย หรือกลยุทธ์ของตน แต่ประเด็นมันอยู่ที่ว่าพอแตกออกไปเป็นทิศทาง เป้าหมาย หรือกลยุทธ์ของแต่ละด้าน ทั้งด้านการเงินและด้านที่ไม่ใช่การเงิน ตัวอย่างเช่น ด้านบุคลากร ตัวอย่างประเด็นว่าเราจะพัฒนาคนไปตามทิศทาง เป้าหมาย หรือกลยุทธ์ภาพใหญ่อย่างไรดี? จะรับคนเข้ามาโดยมีคุณสมบัติอย่างไรดี? จะปรับลด/เพิ่ม คนตามภาพใหญ่ของเราอย่างไรดี? เป็นต้น เพราะความยากของมัน คือ การตีโจทย์ให้แตก เพราะต้องเข้าใจดีและมีคนที่จะทำให้มันเหมือนเล่นวงดนตรี ออเคสตราได้ทั้งวงทั้งองค์กร/บริษัท

เรื่องที่สอง “ข้อมูล” หมายถึงการแบ่งปันข้อมูล/ใช้ข้อมูลร่วมกัน ข้อมูลเดียวกัน ซึ่งเรื่องนี้ง่ายสุด แต่ก็ตกม้าตายได้ง่ายสุดเหมือนกัน เพราะเวลาต้องใช้ข้อมูลร่วมกัน/ข้อมูลเดียวกัน ก็ต้องมีเจ้าของข้อมูล ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล การเข้าถึงข้อมูล หลายครั้งข้อมูลเปลี่ยนไปก็ขาดการ Update ข้อมูลมีหลายมิติก็ขาดการทำความเข้าใจแก่ผู้ใช้ข้อมูล เกิดการนำข้อมูลไปใช้ที่ไม่ถูกต้องกับวัตถุประสงค์หรือข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง เป็นต้น

และเรื่องที่สาม “กระบวนการทำงาน” หมายถึง การทำกระบวนการทำงานให้สอดคล้องประสานกันทั้งถูกที่ ถูกเวลา และถูกคน ซึ่งจะทำอย่างนี้ได้ มักจะจบลงด้วยการออกแบบกระบวนการทำงานใหม่ และแน่นอน

เมื่อแตะเรื่องกระบวนการก็จะแตะเรื่องคนด้วย เพราะคนอยู่กับกระบวนการ ไม่ว่าจะเป็นคนทำกระบวนการ คนดูแลกระบวนการ หรือ คนคุมกระบวนการ แม้แต่กระบวนการที่ใช้เครื่องจักรหุ่นยนต์ก็ยังมีคนเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่ดี

สำหรับผมแล้ว การ “บูรณาการ” กัน คือเจ้าสามเรื่องข้างต้นนี้ครับ มีรายละเอียดอีกมากในแต่ละเรื่องและประเด็นรวมถึงเรื่องที่ต้องระวัง ปัญหาความท้าทายที่จะเจอ แต่ตรงนี้ขอสรุปสั้นๆ จากประสบการณ์ส่วนตัวที่พบว่า **เรื่องนี้มีปัญหาหรือความท้าทายในทางปฏิบัติมาจากสาเหตุใหญ่ๆ สองสามประการด้วยกัน** เรื่องแรกเป็นเรื่องของการที่มีกระบวนการขั้นตอนปฏิบัติขององค์กร/บริษัทอยู่ ซึ่งในกรณีที่มีการต้องบูรณาการกันนั้น โดยเฉพาะข้ามสายงาน ข้ามหน่วยงาน กันภายในหรือภายนอกก็ดี การสื่อสารทำความเข้าใจกันมักมีปัญหา ทำให้เป็นทางการก็จะมีขั้นตอนเยอะเสียเวลาเหมือนกัน ทำให้มันง่ายก็จะเป็นความไม่เป็นระบบขึ้น คงนึกภาพออกนะครับ ปัญหา/ความท้าทายต่อมาคือที่เกี่ยวกับข้อมูล! ตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูลที่ดีที่ควรจะมีก็แค่เดียวเก็บได้ครบ ถูกต้อง สามารถเอาไปใช้ได้ต่อไปกับทุกเรื่องที่ต้องใช้ข้อมูลเดียวกันหรือแบ่งปันกัน จนถึงการเข้าถึงข้อมูลที่ต้องให้ข้อมูลสามารถแบ่งปัน อ่านผล เข้าถึงได้ตามความจำเป็นโดยไม่กระทบกับเรื่องความมั่นคง ปลอดภัยของข้อมูลหรือระบบในภาพรวม เพราะอย่าลืมว่ายังแบ่งปันมากยิ่ง ใช้ข้อมูลกันมากขึ้น ก็หมายถึงคนที่จะเข้าระบบมากขึ้นด้วย เป็นต้น

สุดท้าย ปัญหา/ความท้าทาย คือ ตัวกระบวนการครับ เพราะตามที่เรียนไว้ ถ้าให้ดีจะจบที่การออกแบบกระบวนการใหม่และแน่นอน กระบทั้งคนที่เกี่ยวข้องทางตรงกับทางอ้อม คนต้องพัฒนาอบรม ใหม่ คนอาจหายไปหรือเพิ่มมา ... เจ้าของกระบวนการเก่าและใหม่ และสุดท้ายคือการต้องเอาชนะหรือมองอีกมุม คือ การทำให้เกิดวัฒนธรรมของการยอมรับการเปลี่ยนแปลงครับ

ทั้งหมดสั้นๆ ง่ายๆ นี้ แต่ผมว่าเป็นประโยชน์มากครับ แล้วพบกันใหม่ครับ

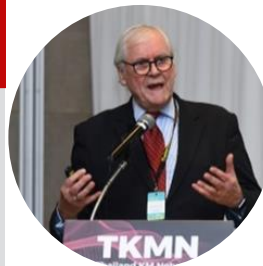
ดร.วิทฑายุ โทคาชัยพัฒน์

TRIS BREAKFAST TALK 2019

JULY
11

08:00-11.00

**Sustainable Knowledge & Innovation
Driven Organizations through
the New ISO KM and Innovation Standards**

Ron Young

- Former Chairman, BSI Knowledge Management Committee
- Member of the BSI Innovation Management Committee and BSI Quality Management and Asset Management Committees
- CEO of Knowledge Associates International, UK
- ผู้เชี่ยวชาญที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนามาตรฐานการจัดการความรู้นับแรกของโลกจาก Knowledge Associates International, UK

TRIS BREAKFAST TALK 11 JULY 2019

LIMITED
SEATS

SCHEDULE

08:00-09:00

- Registration & Breakfast
(American Breakfast Set)

09:00-11:00

- The Knowledge & Innovation Driven Economy
- Introducing a Knowledge & Innovation Driven Framework
- Operational Knowledge as a Resource (Knowledge Management) and Strategic Knowledge as an Asset (Knowledge Asset Management)
- ISO Principles Led Standards and Requirements
- One Sustainable, Holistic and Integrated Management System

ถาม-ตอบ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมด้วย ดร.บุญดี บุญญากิจ
ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการความรู้และที่ปรึกษา ทริส คอร์ปอเรชั่น

(Served with free flow coffee or tea)

The New ISO Standards:

- ISO 30401 Knowledge management systems
- ISO 55000 Asset management
- ISO/DIS 56000 Innovation management

Date/Time: วันที่ 11 กรกฎาคม 2562 เวลา 08.00-11.00 น.

Venue: Sarocha Room, Siam Kempinski Hotel Bangkok

Fee: 5,900.00 บาท (ยังไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม VAT 7%)

(With American Breakfast Set and Coffee)

สมัครก่อน 14 มิถุนายน 2562 ได้รับส่วนลดเพิ่ม 10%

ค่าลงทะเบียนเข้าร่วมสัมมนาสามารถนำไปลดหย่อนภาษีเงินได้
นิติบุคคลได้ 200%

Contact:

คุณวิรินทร์ T: 02-032-3000 (ext. 8405)

M: 084-639-4299

คุณพลอยนิชชา T: 02-032-3000 (ext. 8401)

M: 098-465-4429

Email: trisacademy@tris.co.th

การชำระค่าลงทะเบียนสัมมนา กรุณาตรวจสอบค่าธรรมเนียมก่อนการโอน
และโอนค่าธรรมเนียมล่วงหน้า ก่อนวันสัมมนาอย่างน้อย 15 วัน

ส่งจ่ายเช็คในนาม "บริษัท ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด" หรือโอนเงินผ่าน
ธนาคารกรุงเทพ สาขาสำนักงานใหญ่ สีลม

ชื่อบัญชี "บริษัท ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด บัญชี 1" บัญชีออมทรัพย์
เลขที่ 101-468967-1

สถาบันวิทยาการจัดการ ทริส คอร์ปอเรชั่น อยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม
(VAT 7%) เลขประจำตัวผู้เสียภาษี 0105536041711

ส่งสำเนาหลักฐานการชำระเงิน ระบุชื่องานสัมมนา และชื่อหน่วยงาน
ส่ง Email: trisacademy@tris.co.th

บริษัท ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด เลขที่ 191 อาคารสีลมคอมเพล็กซ์
ชั้น 18 ห้อง 1-4, 4A ถนนสีลม แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

- กรุณาแจ้งรายชื่อผู้เข้าร่วมสัมมนาแทน หรือกรณียกเลิก กรุณาแจ้งเป็น
ลายลักษณ์อักษร ก่อนวันอบรมสัมมนา 7 วัน มิฉะนั้น สถาบันขอสงวนสิทธิ์ในการ
เก็บค่าธรรมเนียมร้อยละ 50 ของค่าธรรมเนียม

ลงทะเบียนผ่านระบบออนไลน์ได้ที่

<http://tam.tris-db.com/index.php/2018>

หรือที่ www.trisacademy.com

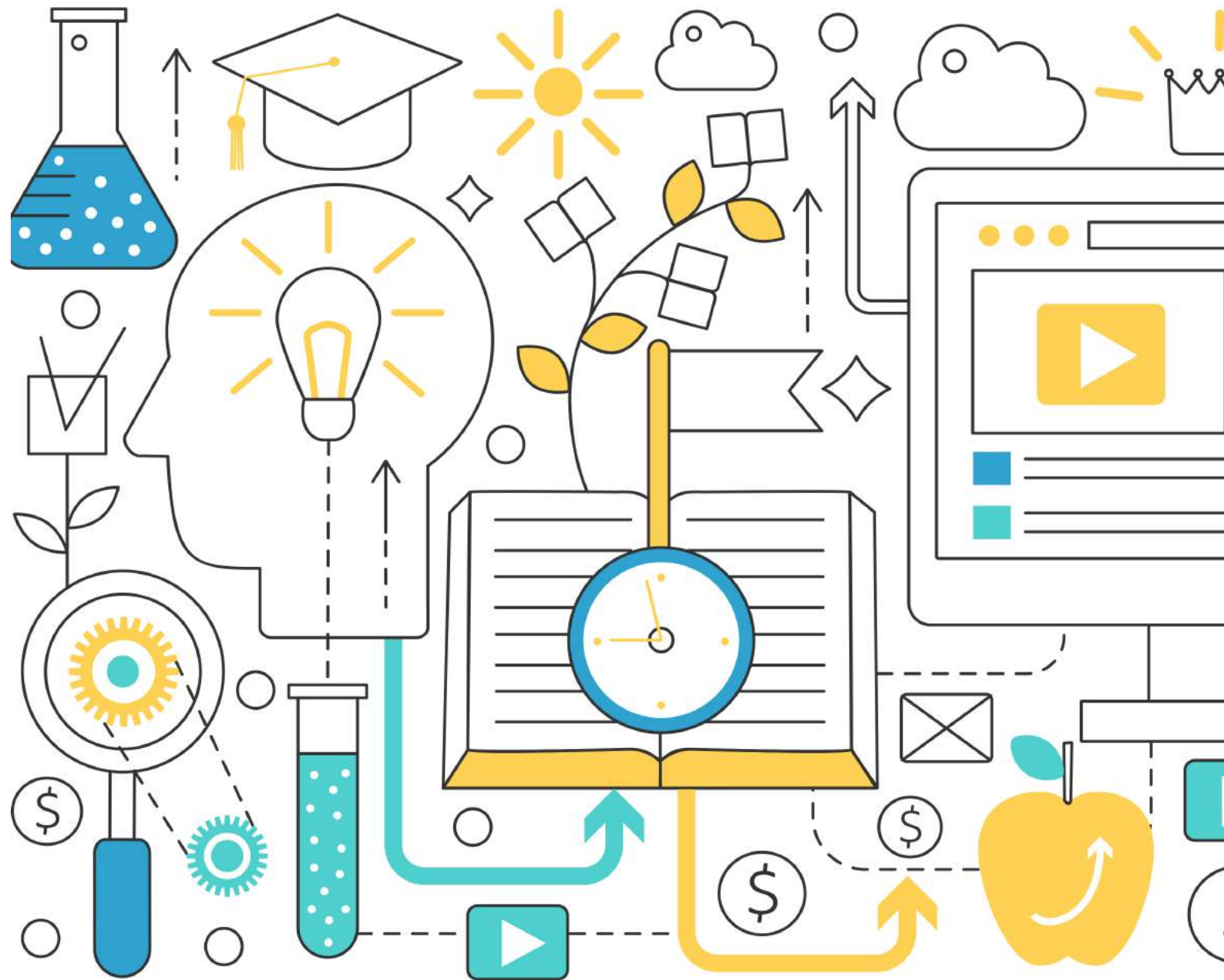
Register here

TKMN
Thailand KM Network

TRIS
CORP

TRIS
ACADEMY

ให้องค์กรแห่งการเรียนรู้ เป็นเส้นทางของการเติบโต

หลายองค์กรเชื่อว่าเป้าหมายการพัฒนาองค์กร คือ การนำองค์กรไปสู่สภาวะที่เรียกว่า **องค์กรแห่งการเรียนรู้หรือ Learning Organization** แต่หากถามว่าองค์กรแห่งการเรียนรู้นั้นมีหน้าตาหรือลักษณะเป็นอย่างไร ก็มักได้คำตอบที่แตกต่างหลากหลายตามมุมมองของแต่ละคน ซึ่งถึงแม้ว่านักบริหารหรือนักพัฒนาองค์กรส่วนใหญ่จะเชื่อใน “สถานะ” หรือ State ขององค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้วยการเชื่อมโยงถึงคุณลักษณะของบุคลากรที่อยู่ในองค์กร เช่นนั้น แต่ก็มักจะไม่สามารถยกตัวอย่างองค์กร หรือไม่มั่นใจที่จะบอกว่าองค์กรตนเองนั้นเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้แล้วหรือยัง

ที่เริ่มเข้าตลาดหลักทรัพย์ฯ ในปี 1980 ด้วยราคาหุ้นเทียบเท่า 22 เหรียญสหรัฐฯ ที่ยกตัวอย่างนี้เพราะเราทุกคนรู้ว่าเมื่อพูดถึงแอปเปิล ก็ต้องเชื่อมโยงถึงผู้ร่วมก่อตั้งอย่าง สตีฟ จอบส์ แม้ว่าเขานั้นจะจากโลกนี้ไปตั้งแต่ปี 2011 หลังจากออกไอโฟนมาตะลึงโลกได้ไม่ถึง 4 ปี

สิ่งที่ทุกคนจดจำในจอบส์นั้นคือ “นวัตกรรม” ที่สร้างความสำเร็จให้แอปเปิล ซึ่งเขาเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญที่สุด แต่หากเราดูว่ากว่า 8 ปีที่ไม่มีจอบส์นั้น แอปเปิลก็ยังสามารถสร้างความสำเร็จได้อย่างต่อเนื่อง (มูลค่าบริษัทเพิ่มขึ้นกว่า 5 เท่าตัว) ด้วยการนำเสนอ “นวัตกรรม” ตลอดเวลา (แอปเปิลยัง

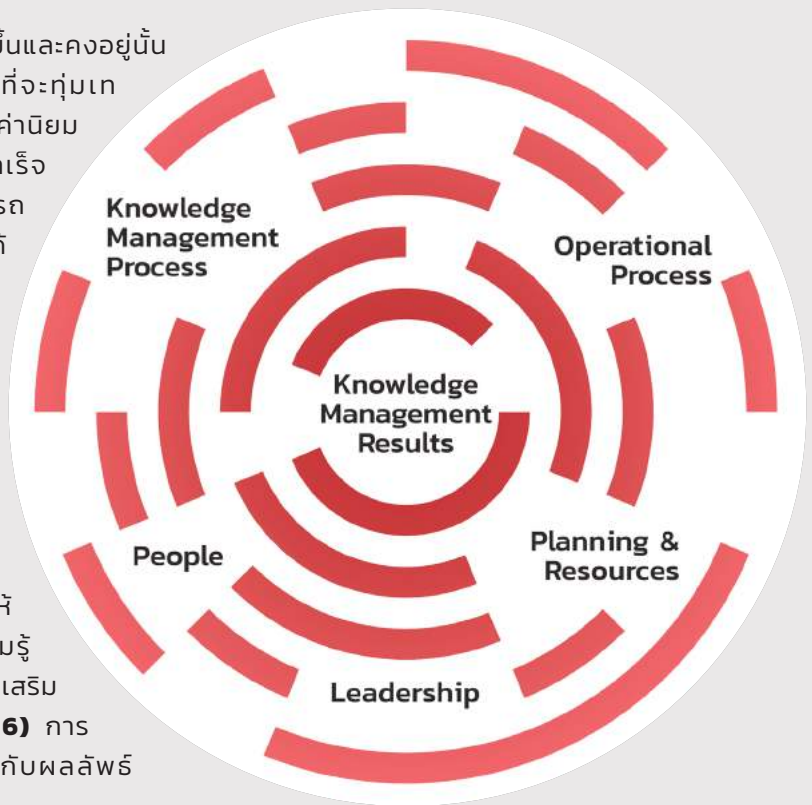
คงเป็นบริษัทที่ติดอันดับต้นๆ ใน Most Innovative Company เสมอมา) นี่คือสิ่งที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกว่าองค์กรใดคือองค์กรแห่งการเรียนรู้ (สำหรับแอปเปิลอย่างน้อยก็ในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา) เพราะสิ่งที่กล่าวมานี้ คือ “ผลลัพธ์” ที่เราทุกคนสัมผัสได้ แต่น่าสนใจคือแอปเปิลทำสิ่งเหล่านั้นได้อย่างไร..

การมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้

มีนักคิดและกูรูด้านการบริหารมากมายที่ให้คำอธิบายถึงองค์ประกอบหรือการที่จะนำองค์กรไปให้ถึงองค์กรแห่งการเรียนรู้ แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วก็จะเห็นวาทังหมดต่างมุ่งสร้างการเรียนรู้ขององค์กร **ด้วยการจัดการความรู้หรือ Knowledge Management (KM)** เพื่อให้เป็นพื้นฐานของการพัฒนาการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศ ความรู้และทักษะของบุคลากรในองค์กรเข้าด้วยกัน สร้างพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้งองค์กรอย่างเป็นระบบ โดย “ความรู้” ที่กล่าวถึงนี้รวมทั้งความรู้ระดับบุคคล (Individual knowledge) และความรู้ระดับองค์กร (Organizational knowledge)

การจัดการความรู้ ซึ่งถึงแม้จะเป็นคำที่ใช้กันหรือพูดถึงกันมายาวนาน แต่ก็ยังคงได้รับการยอมรับว่าเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาองค์กร รวมถึงการมองเป็น “ระบบ” โดยล่าสุดในปี 2018 ที่ผ่านมา ISO หรือ International Organization for Standardization สถาบันมาตรฐานโลกก็ยังได้ออกมาตรฐานระบบการจัดการความรู้หรือ **ISO 30401:2018 Knowledge Management System** เป็นมาตรฐานการจัดการใหม่ครั้งแรกอีกด้วย ..นี่เองย่อมแสดงให้เห็นว่าการจัดการความรู้นั้นต้องการความเป็นระบบ

แนวทางการพัฒนาระบบการจัดการความรู้ให้เกิดขึ้นและคงอยู่นั้น จำเป็นต้องใช้ความพยายามขององค์กรและผู้บริหารที่จะทุ่มเท ทรัพยากรต่างๆ สร้างความเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรม ค่านิยม บุคลากร และวัฒนธรรมองค์กร จนเกิดผลลัพธ์ความสำเร็จ เชื่อมโยงกับผลการดำเนินงานในปัจจุบันและความสามารถในการแข่งขันขององค์กรในอนาคต ทั้งนี้การจะไปสู่จุดนั้นได้ จำเป็นต้องมุ่งพัฒนาในปัจจุบันขับเคลื่อนที่สำคัญ 6 ประการ คือ **1)** ผู้บริหารต้องกำหนดทิศทาง/เป้าหมายของการจัดการความรู้และสร้างการมีส่วนร่วมของบุคลากรและวัฒนธรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง **2)** การจัดสรรทรัพยากรและประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มาสนับสนุนการดำเนินงาน **3)** การใช้ประโยชน์จากสารสนเทศ/ความรู้จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและความสามารถปรับใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้ของบุคลากร **4)** การพัฒนาและปรับปรุงให้กระบวนการปฏิบัติงานอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลและความรู้ **5)** การสร้างสภาพแวดล้อมการทำงาน รวมทั้งกระตุ้นและส่งเสริมให้บุคลากรมีพฤติกรรมการเรียนรู้ตลอดเวลา และสุดท้าย **6)** การกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จที่ชัดเจนสามารถเชื่อมโยงกับผลลัพธ์ทางธุรกิจได้อย่างเป็นรูปธรรม

การจัดการความรู้คือพื้นฐานการเติบโตอย่างยั่งยืน

การพัฒนาระบบการจัดการความรู้ดังกล่าวขึ้นในองค์กรนั้น เป็นการสร้างสมรรถนะหลักขององค์กรที่ดี นอกจากจะช่วยให้องค์กรบรรลุเป้าหมายธุรกิจในระยะสั้นแล้ว ยังจะช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นต่อการรักษาผลการดำเนินการที่ดี เช่นนั้นต่อเนื่องต่อไป จากการที่มันได้ช่วยสร้าง “พื้นฐาน” ทั้งระบบการทำงาน (Work System) วิธีคิดของบุคลากร (Mindset) รวมทั้งค่านิยมการทำงานและวัฒนธรรมองค์กร (Values & Culture) ให้มีความเข้มแข็ง พร้อมเผชิญกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในยุคปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม เราต้องไม่ลืมว่า ทั้งหมดนี้เป็นเพียงการจัดการความรู้ระหว่าง “มนุษย์ (Human)” ด้วยกันเท่านั้น เรายังจะต้องเตรียมความพร้อมกับการจัดการความรู้ของ “สิ่งที่มีไม่มนุษย์ (Non-human)” ทั้งในรูปของ Machine Learning และ Artificial Intelligence (AI) ที่จะเข้ามามีบทบาทสำคัญในอนาคตอันใกล้นี้..

นี่คือองค์กรแห่งการเรียนรู้ยุคต่อไป

มาตรฐานระบบการจัดการความรู้หรือ ISO 30401:2018 Knowledge Management System

ISO 30401:2018 Knowledge Management System ได้เริ่มเผยแพร่เมื่อเดือนพฤศจิกายน ปี 2561 ที่ผ่านมา โดยถือเป็นมาตรฐานสำหรับการจัดการความรู้ในองค์กร เพื่อสนับสนุนการสร้างคุณค่าเพิ่มให้กับองค์กรบนพื้นฐานของการใช้ความรู้ ทั้งนี้ในช่วงเวลาที่ผ่านมา การจัดการความรู้หรือ Knowledge Management (KM) ได้ถูกยอมรับถึงการเป็นแนวทางการสร้างและใช้ประโยชน์จากความรู้ แต่ก็มักมีความคิดเห็นถึงนิยามหรือแนวปฏิบัติที่แตกแขนงออกไปอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะการจัดการสารสนเทศหรือ Information Management ที่ไปสู่การมุ่งเน้นในมุมมองของเทคโนโลยีเป็นสำคัญอีกด้วย

การพัฒนามาตรฐานสากลในการจัดการความรู้ของ ISO หรือ International Organization for Standardization ครั้งนี้จึงถือเป็นความท้าทายที่จำเป็นต้องก้าวข้ามความแตกต่างทางความคิดเหล่านั้น และวางกรอบการพัฒนาระบบการจัดการความรู้ที่สามารถใช้เป็นแนวทางปฏิบัติขององค์กรโดยทั่วไปได้ ซึ่งแน่นอนว่าแต่ละองค์กรย่อมมีความแตกต่างในบริบทธุรกิจ สภาพแวดล้อม และกระบวนการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เจตนารมณ์ของมาตรฐานฉบับนี้คือ การใช้เป็นแนวปฏิบัติสำหรับองค์กรเพื่อจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ สามารถสร้างคุณค่าเพิ่มให้กับองค์กร และการใช้อ้างอิงสำหรับการประเมินและรับรองระบบให้กับองค์กรที่มีความสามารถในการจัดการความรู้โดยหน่วยงานผู้ประเมินภายนอก ดังเช่นเดียวกับการตรวจรับรองในมาตรฐานอื่นๆ ของ ISO

Source: ISO 30401 Knowledge Management System - Requirements

Photo:

1. Apple CEO Steve Jobs delivers a keynote address at the 2005 Macworld Expo. (Justin Sullivan | Getty Images)
2. TRIS Organizational Knowledge Management Model (2017), TRIS Corporation Limited

หลักสูตรการจัดการความรู้สู่การปฏิบัติให้เกิดผล

Knowledge Management in Practice
24 เมษายน 2562

หลักสูตรการบริหารความเสี่ยงองค์กร กับความท้าทายในโลกยุคใหม่

Enterprise Risk Management Challenges In The New Era
25 เมษายน 2562

การฝึกอบรมผู้ประเมินศักยภาพด้านนวัตกรรมองค์กร

Assessor for Innovative Organization Program - IOP
29 เมษายน 2562

ลงทุนเทคโนโลยีอย่างไร ให้ถูกที่ถูกลงเวลา

Disruptive Innovation สามารถสร้างความเปลี่ยนแปลง ทั้งเชิงพฤติกรรมและเชิงอุตสาหกรรม และสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทั้งทางตรงและทางอ้อม Disruptive Innovation มักได้รับการขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีซึ่งเป็นจุดเด่นที่สร้างความแตกต่างจากคู่แข่ง การลงทุนทางเทคโนโลยีจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนานวัตกรรมที่นำไปสู่ Disruption

สิ่งหนึ่งที่เป็นคำถามเสมอมาในการลงทุนทางเทคโนโลยี คือ **ช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการลงทุน** หรืออีกนัยหนึ่ง คือช่วงเวลาที่เทคโนโลยีจะสามารถสร้างความเปลี่ยนแปลง (timing of technological change) ขณะที่เทคโนโลยีบางอย่างสามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงได้ในชั่วข้ามคืน ตัวอย่างเช่น โซเชียลเน็ตเวิร์ค หรือแพลตฟอร์มบริการอย่าง Airbnb หรือ GRAB บางเทคโนโลยีกลับต้องอาศัยเวลาในการสร้างความเปลี่ยนแปลงและสร้างผลกระทบในวงกว้าง ตัวอย่างเช่น กล้องดิจิทัล หรือโทรทัศน์ความละเอียดสูง (HDTV)

การลงทุนทางเทคโนโลยีจำเป็นต้องอาศัยทรัพยากร บุคลากรและเวลาในการผลิตออกดอกผล ช่วงเวลาที่เลือกลงทุนในเทคโนโลยีใดๆ จึงมีความสำคัญต่อธุรกิจและอุตสาหกรรม เพราะหากธุรกิจไม่สามารถตามทันความเปลี่ยนแปลงได้ทันทั่วทั้ง ก็จะทำให้เสียโอกาสหรือเสียเปรียบคู่แข่งที่เริ่มต้นไปก่อนแล้ว ตัวอย่างเช่น เครือข่ายร้านเช่าวิดีโอที่ถูกแทนที่ด้วยบริการดูหนังออนไลน์ (streaming service) หรือหากธุรกิจลงทุนในเทคโนโลยีเร็วเกินกว่าที่ควรจะเป็น หรือใช้เวลารอนานกว่าที่เทคโนโลยีจะสร้างความเปลี่ยนแปลง ธุรกิจก็จะมีต้นทุนการลงทุนที่สูงกว่าคู่แข่งที่ตามมาทีหลัง

สิ่งหนึ่งที่ต้องพิจารณาในการเลือกลงทุนทางเทคโนโลยีคือ **ระบบนิเวศของความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี (Tech-transformation Ecosystem)** เพราะในทุกการเติบโตต้องอาศัยสิ่งแวดล้อมที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาและการยอมรับของเทคโนโลยี “ระบบนิเวศ” จึงเป็นระบบที่เกิดจากการทำงานร่วมกันระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ที่เกื้อหนุนให้สภาพแวดล้อมของเทคโนโลยีที่พิจารณาเติบโตและดำเนินไปสู่การสร้างการเปลี่ยนแปลง องค์ประกอบสำคัญสำหรับระบบนิเวศ อาทิ ตัวเทคโนโลยี บริการ มาตรฐาน กฎระเบียบต่างๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถส่งมอบคุณค่าของเทคโนโลยีได้อย่างที่ผู้ใช้ต้องการ นวัตกรรมทางเทคโนโลยีจึงจำเป็นต้องอาศัยระบบนิเวศในการเติบโต ซึ่งบางครั้งอาจเป็นระบบนิเวศเดิม (existing ecosystem) หรือ

ระบบนิเวศใหม่ (new ecosystem) ตัวอย่างเช่น นวัตกรรมหลอดไฟ LED ที่สามารถนำไปใช้กับระบบแสงสว่างเดิมที่มีใช้งานอยู่ตามบ้าน แสดงว่านวัตกรรมหลอดไฟ LED สามารถประสบความสำเร็จได้โดยขึ้นอยู่กับตัวเทคโนโลยีของมันเอง ไม่จำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีหรือการเติบโตจากอุตสาหกรรมอื่นมาช่วยสนับสนุนให้เกิดการยอมรับหรือขยายตัว ขณะที่นวัตกรรมอย่างกล้องดิจิทัล (digital camera) ที่ถึงแม้จะมีการคิดค้นมานานแล้วแต่ต้องอาศัยเวลาให้เทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์สนับสนุนสามารถพัฒนาได้ทัน เช่น เซ็นเซอร์บันทึกภาพ ไมโครคอนโทรลเลอร์ประมวลผล เทคนิคการบีบอัดข้อมูล สื่อบันทึก อุปกรณ์เชื่อมต่อสัญญาณ เป็นต้น เพราะหากขาดซึ่งองค์ประกอบใดก็อาจทำให้ไม่ได้รับการยอมรับในวงกว้าง

ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่	สูง	รูปแบบที่ 3: เทคโนโลยีใหม่รอเวลาเข้าไปแทนที่ • ระบบ GPS vs. การใช้แผนที่ • ไฟล์เพลง MP3 vs. ซีดีออดิโอ	รูปแบบที่ 4: เทคโนโลยีใหม่รอโอกาส • รถยนต์ไฟฟ้า vs. รถยนต์สันดาบ • ระบบอาร์เอฟไอดี vs. ระบบบาร์โค้ด
	ไม่สูง	รูปแบบที่ 1: เทคโนโลยีใหม่สามารถเติบโตและทดแทนเทคโนโลยีเดิมได้อย่างรวดเร็ว • เทคโนโลยีความจุของแฟลชไดรฟ์ • เทคโนโลยีเครื่องพิมพ์อิงค์เจ็ท vs. เครื่องพิมพ์ดอทเมตริกซ์	รูปแบบที่ 2: เทคโนโลยีใหม่เติบโตอย่างช้าๆ • ฮาร์ดไดรฟ์แบบ solid-state vs. แบบ magnetic • เครื่องยนต์ไฮบริด vs. เครื่องยนต์สันดาบ
		ไม่สูง	สูง
		โอกาสของเทคโนโลยีเดิม	

ดัดแปลงจาก Ander and Kapoor (2016) Right Tech, Wrong Time

การวิเคราะห์ระบบนิเวศก่อนการเลือกลงทุนทางเทคโนโลยีจึงเป็นสิ่งที่นักลงทุนควรใส่ใจ โดยอาจแบ่งการพิจารณาออกเป็น 2 มิติ ได้แก่ **โอกาสในระบบนิเวศของเทคโนโลยีเดิม (Extension opportunity for old technology) และ ความท้าทายในระบบนิเวศของเทคโนโลยีใหม่ (Emergence challenge for new technology)** ซึ่งมีรูปแบบที่เกิดขึ้นใน 4 ลักษณะ ได้แก่

• **ของเดิมโอกาสไม่สูง – ของใหม่ความท้าทายไม่สูง (Creative destruction)** เทคโนโลยีใหม่สามารถเติบโตและทดแทนเทคโนโลยีเดิมได้อย่างรวดเร็ว ตัวอย่างเช่น เทคโนโลยีความจุของแฟลชไดรฟ์ เทคโนโลยีเครื่องพิมพ์อิงค์เจ็ทที่มาแทนที่เครื่องพิมพ์ดอทเมตริกซ์

• **ของเดิมโอกาสสูง – ของใหม่ความท้าทายไม่สูง (Robust coexistence)** เทคโนโลยีใหม่จะเติบโตอย่างช้าๆ เพราะเทคโนโลยีเดิมจะได้รับการพัฒนาต่อยอด และเป็น benchmark ที่เทคโนโลยีใหม่ต้องก้าวข้าม ตัวอย่างเช่น ฮาร์ดไดรฟ์แบบ solid-state กับแบบ magnetic เครื่องยนต์ไฮบริดหรือเครื่องยนต์สันดาบ

• **ของเดิมโอกาสไม่สูง – ของใหม่ความท้าทายสูง (Illusion of resilience)** เทคโนโลยีใหม่มีจุดเด่นที่เหนือกว่าเทคโนโลยีเดิมชัดเจนแต่ยังต้องรอให้ระบบนิเวศพัฒนาควบคู่กันไป เทคโนโลยีใหม่จึงรอเวลาเข้าไปแทนที่เทคโนโลยีเดิม ตัวอย่างเช่น ระบบ GPS กับการใช้แผนที่ ไฟล์เพลง MP3 กับซีดีออดิโอ

• **ของเดิมโอกาสสูง – ของใหม่ความท้าทายสูง (Robust resilience)** เทคโนโลยีใหม่จะต้องรอโอกาส เพราะเทคโนโลยีเดิมจะได้รับการพัฒนาต่อยอดและเทคโนโลยีใหม่เองยังต้องรอให้ระบบนิเวศพัฒนาควบคู่กันไป ตัวอย่างเช่น รถยนต์ไฟฟ้าและรถยนต์สันดาบ ระบบอาร์เอฟไอดี และระบบบาร์โค้ด

ยิ่งความท้าทายในเทคโนโลยีใหม่มีสูง จะยิ่งทำให้การเติบโตของเทคโนโลยีใหม่เป็นไปได้ช้า ในทางกลับกันหากโอกาสของเทคโนโลยีเดิมมีสูง แสดงว่าความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเดิมยังไม่สิ้นสุดและมีโอกาสเติบโตและพัฒนาต่อไปได้อีก ดังนั้นในการเลือกลงทุนทางเทคโนโลยี จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้ประกอบการต้องนำปัจจัยด้านระบบนิเวศมาพิจารณาประกอบร่วมกับปัจจัยอื่น **OTAC**

คุณเครียดไหม

Stress Assessment

เชื่อว่าหลายคนคงเคยเผชิญกับภาวะความตึงเครียด ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุทั้งปัจจัยภายในและ/หรือภายนอก ที่ทำให้เกิดเป็นความวิตกกังวล บางคนเป็นโดยรู้ตัว แต่บางคนอาจไม่รู้ตัวด้วยซ้ำว่าตัวเองนั้นเครียดอยู่ ซึ่งความเครียดไม่ได้ทำร้ายแค่ตัวของคุณเครียดเท่านั้น แต่ยังแผ่ไปถึงคนรอบข้างได้อีกด้วย ฉบับนี้เลยนำแบบประเมินความเครียดแบบสั้นและง่ายมาให้ประเมินกันค่ะ

ให้คุณอ่านหัวข้อต่อไปนี แล้วสำรวจดูว่าในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา มีเหตุการณ์ในข้อใด เกิดขึ้นกับตัวคุณบ้าง ถ้าข้อไหนไม่ได้เกิดขึ้นให้ข้ามไป ไม่ต้องตอบ แต่ถ้ามีเหตุการณ์ในข้อใดเกิดขึ้นกับตัวคุณ สองประเมินว่าคุณมีความรู้สึกอย่างไรต่อเหตุการณ์นั้น ให้เป็นคะแนนความเครียด

โดยที่ 1 คะแนน หมายถึงไม่รู้สึกเครียด / 2 คะแนน หมายถึงรู้สึกเครียดเล็กน้อย / 3 คะแนน หมายถึงรู้สึกเครียดปานกลาง / 4 คะแนน หมายถึงรู้สึกเครียดมาก และ 5 คะแนน หมายถึงรู้สึกเครียดมากที่สุด

- 1) กลัวทำงานผิดพลาด
- 2) ไปไม่ถึงเป้าหมายที่วางไว้
- 3) ครอบครัวมีความขัดแย้งกันในเรื่องเงินหรือเรื่องงานในบ้าน
- 4) เป็นกังวลกับเรื่องสารพิษหรือมลภาวะในอากาศ น้ำ เสียง และดิน
- 5) รู้สึกว่าต้องแข่งขันหรือเปรียบเทียบกับ
- 6) เงินไม่พอใช้จ่าย
- 7) กล้ามเนื้อตึงหรือปวด
- 8) ปวดหัวจากความตึงเครียด
- 9) ปวดหลัง
- 10) ความอยากอาหารเปลี่ยนแปลง
- 11) ปวดศีรษะข้างเดียว
- 12) รู้สึกวิตกกังวล
- 13) รู้สึกคับข้องใจ
- 14) รู้สึกโกรธ หรือหงุดหงิด
- 15) รู้สึกเศร้า
- 16) ความจำไม่ดี
- 17) รู้สึกสับสน
- 18) ตั้งสมาธิลำบาก
- 19) รู้สึกเหนื่อยง่าย
- 20) เป็นหวัดบ่อย ๆ

เมื่อรวมคะแนนทั้งหมดที่ได้แล้ว ลองมาแปลผลระดับของความเครียดกันค่ะ

ระดับคะแนน 0 – 23 คะแนน

ท่านมีความเครียดอยู่ในระดับน้อยและหายไปในช่วงเวลาสั้นๆ เป็นความเครียดที่เกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน และสามารถปรับตัวกับสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ความเครียดในระดับนี้ ถือว่ามีประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เป็นแรงจูงใจที่นำไปสู่ความสำเร็จในชีวิตได้

ระดับคะแนน 24 – 41 คะแนน

ท่านมีความเครียดในระดับปานกลางเกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากมีสิ่งคุกคามหรือ เหตุการณ์ที่ทำให้เครียด อาจรู้สึก วิตกกังวลหรือกลัว ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ปกติ ความเครียดระดับนี้ ไม่ก่อให้เกิดอันตรายหรือเป็นผลเสียต่อการดำเนินชีวิต ท่านสามารถผ่อนคลายความเครียดด้วยการทำกิจกรรมที่เพิ่มพลัง เช่น ออกกำลังกาย เล่นกีฬา ทำสิ่งที่สนุกสนานเพลิดเพลิน เช่น ฟังเพลง อ่านหนังสือ ทำงานอดิเรก หรือพูดคุยระบาย ความไม่สบายใจกับผู้ที่ไว้วางใจ

ระดับคะแนน 42 – 61 คะแนน

ท่านมีความเครียดในระดับสูง เป็นระดับที่ท่านได้รับความเดือดร้อนจากสิ่งต่าง ๆ หรือเหตุการณ์รอบตัว ทำให้วิตกกังวล กลัว รู้สึกขัดแย้งหรืออยู่ในสถานการณ์ที่แก้ไข จัดการปัญหานั้นไม่ได้ ปรับความรู้สึกด้วยความลำบาก จะส่งผลต่อการใช้ชีวิตประจำวัน และการเจ็บป่วย เช่น ความดันโลหิตสูง เป็นแผลในกระเพาะอาหาร ฯลฯ

ระดับคะแนน 62 คะแนนขึ้นไป

ท่านมีความเครียดในระดับรุนแรง เป็นความเครียดระดับสูงที่เกิดขึ้นต่อเนื่อง หรือท่านกำลังเผชิญกับวิกฤตของชีวิต เช่น เจ็บป่วยรุนแรง ครอบครัวยุติการ สิ้นสุดความรัก ทรัพย์สิน หรือสิ่งที่รัก ความเครียดระดับนี้ส่งผลทำให้เจ็บป่วยทางกายและสุขภาพจิต ชีวิตไม่มีความสุข ความคิดฟุ้งซ่าน การตัดสินใจไม่ได้ ยับยั้งอารมณ์ไม่ได้

เป็นอย่างไรกันบ้างคะ ได้คะแนนเท่าไรกันบ้าง ถ้าระดับความเครียดระดับปานกลางขึ้นไป อย่าปล่อยทิ้งไว้นะเพราะจะส่งผลต่อสุขภาพร่างกาย และสภาพจิตใจในระยะยาวได้

ติดตามต่อในฉบับหน้า เราจะนำเสนอเทคนิคการลดระดับ

ความเครียดมาฝากค่ะ ©TAC

Source: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

สิงคโปร์

ศูนย์กลางเทคโนโลยี
ขั้นสูง (Deep Tech)

Deep Tech หรือ Deep Technology คำนี้ไม่ใช่คำใหม่อะไรนะครับ มีการเริ่มพูดถึงคำนี้ตั้งแต่ปี 2560 จนกระทั่งปี 2562 Deep Tech กลับมาได้รับความสนใจและการลงทุนอย่างทวีคูณอีกครั้ง ก็เพราะประเทศสิงคโปร์ซึ่งเป็นศูนย์กลางด้านเทคโนโลยีของเอเชีย มีตำแหน่งทางยุทธศาสตร์การวิจัยและพัฒนาที่แข็งแกร่ง มีเงินทุน และความหลากหลายของกลุ่มบริษัท กำลังจะก้าวไปสู่ศูนย์กลางเทคโนโลยีขั้นสูงในเอเชียอีกตำแหน่งหนึ่งในเร็วๆ นี้ แต่ก่อนที่จะเราจะไปพูดถึงเหตุผลว่าเพราะอะไร มาดูนิยามของ Deep Tech กันก่อนว่ามันคืออะไร?

Deep Tech คือ เทคโนโลยีขั้นสูงหรือบางคนก็เรียกว่าเทคโนโลยีระดับลึก เป็นเทคโนโลยีที่มีความซับซ้อนผ่านการค้นคว้าวิจัย และคิดค้นขึ้นมาใหม่จากนวัตกรรมเชิงวิศวกรรมและวิทยาศาสตร์ โดยลักษณะ Deep Tech จะเป็นเทคโนโลยีที่มาแก้ปัญหาที่เทคโนโลยีที่มีอยู่ในปัจจุบันยังแก้ไม่ได้ เช่น รถยนต์ไร้คนขับมี AI มาช่วยขับ โทรศัพท์มือถือที่ไม่ต้องใช้แบตเตอรี่ หรือการแปลงสัญญาณ Wi-Fi เป็นพลังงานมือถือ เป็นต้น

คราวนี้ เรามาดูกันครับ ว่ามีเหตุผลอะไรกันบ้างที่ทำให้ประเทศสิงคโปร์กำลังจะก้าวไปสู่ศูนย์กลางเทคโนโลยีขั้นสูงในเอเชีย

1. การได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลที่แข็งแกร่งสำหรับเทคโนโลยีขั้นสูง (Strong government support) โดยในปี 2560 รัฐบาลสิงคโปร์ประกาศแผนการที่จะอัดฉีดเงิน 19 พันล้านดอลลาร์สิงคโปร์ เพื่อการวิจัยและพัฒนาในอีกห้าปีข้างหน้าซึ่งเป็นงบประมาณที่มากกว่าสหราชอาณาจักรและเทียบเคียงได้กับสหรัฐอเมริกา

2. การมีระบบนิเวศเทคโนโลยีขั้นสูงที่แข็งแกร่ง (Deep tech ecosystem) ประเทศสิงคโปร์อยู่ในอันดับประเทศที่มีนวัตกรรมมากที่สุดในเอเชียโดยดัชนีนวัตกรรมระดับโลกปี 2561 ระบบการปกป้องทรัพย์สินทางปัญญาของสิงคโปร์เป็นหนึ่งในประเทศที่ดีที่สุดในโลก ซึ่งผู้ประกอบการสามารถมั่นใจได้ว่านวัตกรรมที่มีมูลค่าสูงของพวกเขาจะได้รับการคุ้มครอง

3. การรวมตัวกันของผู้ที่มีความสามารถด้านเทคโนโลยีขั้นสูง (Growing pool of deep tech talent) ในดัชนีนวัตกรรม Bloomberg ปี 2561 ประเทศสิงคโปร์ได้รับการจัดอันดับให้เป็นที 1 ในหมวดหมู่ประสิทธิภาพขั้นต้น

สำหรับความสนใจด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิศวกรรมและคณิตศาสตร์ (STEM) ทำให้สิงคโปร์มีความสามารถและความเชี่ยวชาญที่เหมาะสมสำหรับการเริ่มต้นในการพัฒนาโซลูชันทั้งด้านวิชาการและการวิจัยทางวิทยาศาสตร์

4. การมีบริษัทยักษ์ใหญ่ด้านเทคโนโลยีและบริษัทข้ามชาติในภาคอุตสาหกรรม (Tech giants and MNCs in the sector) กำลังย้ายการดำเนินงานในระดับภูมิภาคเขาไปยังสิงคโปร์ โดยพิจารณาจากวัฒนธรรมของเมืองและการเปิดกว้างสู่นวัตกรรมเป็นสถานที่ที่น่าดึงดูดสำหรับการร่วมมือทางเทคโนโลยีขั้นสูง สิงคโปร์จึงกลายเป็นจุดหมายปลายทางยอดนิยมสำหรับการลงทุนของ AI และหุ่นยนต์ในปี 2561 ตามข้อมูลของ fDi Intelligence

5. การมีปฏิทินกิจกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงตลอดปี 2562 (Packed calendar of deep tech events 2019) โปรแกรมการเรียนรู้เชิงลึกการประชุมสุดยอดและกิจกรรมเครือข่ายมีการจัดขึ้นตลอดทั้งปีในสิงคโปร์ ไฮไลท์สำคัญคือ SLINGSHOT ขับเคลื่อนโดย Startup SG ซึ่งเป็นการแข่งขันระดับเริ่มต้นด้วยเทคโนโลยีระดับสูงระดับนานาชาติ เปิดเวทีระดับโลกเพื่อแสดงแนวคิดและได้รับความสนใจจากนักลงทุน

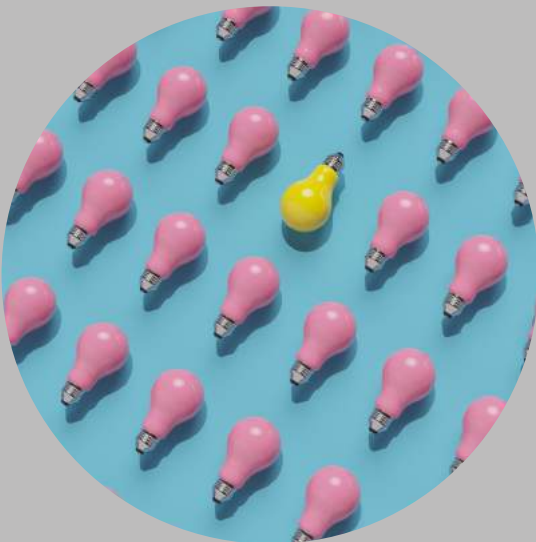
แล้วเรากลับมาดูบ้านเรากันบ้าง Deep Tech เราอยู่ตรงไหน ต้องยอมรับว่า Deep Tech เกิดขึ้นจำนวนไม่มากนัก ดังนั้นหากต้องการจุดเปลี่ยนที่สำคัญ ทุกภาคส่วนต้องช่วยกันส่งเสริมและสนับสนุน Deep Tech ไปพร้อมๆ โดยเฉพาะภาครัฐ หากคาดหวังว่าจะผลักดัน Deep Tech ให้ไล่ทันประเทศสิงคโปร์มันคงจะยากมาก ..ผมว่าตอนนี้เราลุ่นให้จัดตั้งรัฐบาลให้เสร็จเรียบร้อยก่อน แล้วค่อยมาติดตามต่อไปว่า Deep Tech ในประเทศไทยจะเป็นอย่างไรกันต่อไปครับ

เมื่อได้อ่านหัวข้อ ท่านผู้อ่านบางท่านอาจจะเกิดความเชื่อมโยงในหัวโดยอัตโนมัติระหว่างคำว่า “ความคิดสร้างสรรค์” กับ “ศิลปิน” และ “สภาพที่ทำอะไรตามอารมณ์” ซึ่งการทำอะไรตามอารมณ์มักจะเชื่อมโยงหรือมีนัยยะแนบแน่นกับคำว่า “ไร้ระเบียบ” ทว่าเรากลับพบว่าคำไทยของ Design Thinking นั้นคือคำว่า กระบวนการคิดสร้างสรรค์

คิดเชิงสร้างสรรค์

คิดอย่างมีระเบียบ หรือไร้ระเบียบ?

“ เราต้องใช้สมองทั้งสองซีกและความคิดทั้งสองรูปแบบ (ความคิดเชิงสร้างสรรค์และความคิดเชิงวิพากษ์) เพื่อที่จะสร้างแนวทางการแก้ปัญหาแบบใหม่ที่ยังไม่เคยมีใครทำมาก่อน

แล้วจริงๆ Design Thinking นี่มีระเบียบหรือไร้ระเบียบ ?

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วในบทความตอนก่อนหน้าว่า การทำงานของสมองมนุษย์นั้นจริงๆ ทำงานสอดประสานกันไม่ได้มีการแยกระบบชัดเจนซึ่งแตกต่างจากคอมพิวเตอร์ และในกระบวนการ Design Thinking นั้น เราต้องใช้สมองทั้งสองซีกและความคิดทั้งสองรูปแบบ (ความคิดเชิงสร้างสรรค์และความคิดเชิงวิพากษ์) **เพื่อที่จะสร้างแนวทางการแก้ปัญหาแบบใหม่ที่ยังไม่เคยมีใครทำมาก่อน** ทั้งยังเป็นกระบวนการที่มีความยืดหยุ่นพอที่จะดึงข้อดีของความคิด/วิธีคิดแบบต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้สิ่งที่ดีที่สุด รวมถึงการแก้ปัญหาแบบสามัญสำนึก (heuristic) และการหยั่งรู้ (intuition) ซึ่งเป็นเหมือนสิ่งต้องห้ามในกระบวนการทางสังคมศาสตร์ที่มีฐานคิดเชิงวิทยาศาสตร์

กระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่ทำซ้ำได้ แต่อาจไม่ได้ผลเช่นเดิม

Design Thinking เป็นกระบวนการอันหมายถึงชุดของกิจกรรมที่บุคคลทำเพื่อบรรลุเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง (ในที่นี้คือ การแก้ไขปัญหแบบใหม่ที่ยังไม่เคยมีใครทำมาก่อน) ชุดของกิจกรรม Design Thinking มีขั้นตอนคล้ายคลึงกัน แต่มีได้เคร่งครัดเหมือนขั้นตอนวิธี (Algorithm) ซึ่งต้องเป็นกระบวนการแก้ไขปัญหที่สามารถเข้าใจได้ มีลำดับหรือวิธีการในการแก้ไขปัญหใดปัญหหนึ่งอย่างชัดเจน เป็นขั้นตอน ทำซ้ำได้และเกือบทุกครั้งต้องให้ผลเช่นเดิม อันเป็นผลมาจากการควบคุมตัวแปรอย่างเข้มงวด แต่กับ Design Thinking เครื่องมือและตัวแปรสำคัญในกระบวนการนี้ คือ มนุษย์ซึ่งมีตัวแปรที่เกี่ยวข้องมากมาย ยิ่งไปกว่านั้นการเปิดรับการหยั่งรู้ (Intuition) และการใช้สามัญสำนึก **จึงทำให้ผลของกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่ควบคุมให้เหมือนเดิมได้ยาก**

กระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์ เป็นการคิดที่ผสมผสานการคิดอย่างมีระเบียบและการคิดที่ไร้ระเบียบเข้าด้วยกัน กล่าวคือ ในขั้นตอนของการทำความเข้าใจกลุ่มเป้าหมายและบริบท เราใช้ทั้งสามัญสำนึกและการหยั่งรู้เพื่อตั้งสมมติฐานให้มากที่สุดที่จะตั้งคำถามที่เหมาะสมในการค้นหาความจริง (insight) ของกลุ่มเป้าหมายและโลกรอบตัวของพวกเขา เราพยายามเรียบเรียงความคิดให้เป็นระเบียบในขั้นตอนของการระบุสิ่งที่ต้องการแก้ไขปัญห (Define) เพื่อให้ความคิดชัดเจนพอที่จะเกิดพลังในการสร้างสรรค์ ก่อนที่จะเปิดกว้างทางความคิดอย่างที่สุดในขั้นของการสร้างแนวคิดในการแก้ไข (Ideation) **ดังนั้นผู้ที่เข้าร่วมกระบวนการคิดสร้างสรรค์เองต้องปรับตัวและยืดหยุ่นพอที่จะเปลี่ยนระบบคิดของตัวเองกลับไปตามอย่างสิ้นไหวได้ด้วย** ช่วงที่ไร้ระเบียบต้องไร้ระเบียบให้สุด โดยไม่เปลืองใช้ความคิดแบบวิพากษ์วิจารณ์ และเมื่อถึงช่วงที่ต้องมีระบบก็ต้องทำเต็มที่เช่นกัน ©TAC

Initial Exchange Offering (IEO)

โอกาสครั้งใหม่ของการระดมทุนด้านคริปโต

การเติบโตที่ได้รับความนิยมอย่างมากของ Initial Coin Offering (ICO) ในปี 2017 ทำให้เกิดกระแสความสนใจอย่างมหาศาล ส่งผลให้โปรเจกต์ด้านคริปโตเคอเรนซีและบล็อกเชนเฟื่องฟูอย่างมากจากวิธีการระดมทุนโดยปราศจากศูนย์กลาง แต่ก็ใช่ว่าจะมีเพียงด้านดีเท่านั้น **ปรากฏว่า ICO จำนวนมากกลายเป็นเพียงกลโกงหลอกลวงเท่านั้น**

โดยพื้นฐานแล้ว
Initial Exchange
Offering (IEO)
เป็น ICO ที่ได้รับการ
สนับสนุนโดยบุคคล
ที่สาม (ตลาดซื้อขาย)

**จากการเปิดโปงแผนการโกงหลากหลายรูปแบบ ทำให้
อุตสาหกรรมนี้มีสภาพตกต่ำลง เกิดความกังวลและความ
กลัวทั้งในกฎเกณฑ์ รวมถึงอนาคตของการระดมทุนแบบ
crowdfunding ของ ICO**

จึงทำให้นักลงทุนเบนความสนใจไป
ที่วิธีการระดมทุนแบบใหม่ที่เรียกว่า
Initial Exchange Offering (IEO)

โดยพื้นฐานแล้ว **Initial Exchange
Offering (IEO)** เป็น ICO ที่ได้รับ
การสนับสนุนโดยบุคคลที่สาม
(ตลาดซื้อขาย) ด้วยกฎเกณฑ์และ
มาตรฐานอีกชั้นหนึ่ง เพื่อรับประกัน
คุณภาพของโปรเจกต์ ในทางกลับกัน
ICO ทั่วไปที่ใช้ระดมทุนจะอยู่ในหน้า
เว็บของผู้ออกเหรียญ token
(token issuer) ซึ่ง IEO เป็นการ
ซื้อขาย token ที่ผูกอยู่กับ
แพลตฟอร์มตลาดซื้อขายเงิน
คริปโต เพื่อเป็นแหล่งให้สตาร์ทอัพ
หาเงินทุนด้วยเหรียญ token ที่เพิ่ง
ออกใหม่ ตลาดซื้อขายที่มีความน่า
เชื่อถือนี้ จะทำหน้าที่เป็นช่องทาง
ในการระดมทุน และเป็นตัวกลาง
ดำเนินการขายที่ค่อนข้างปลอดภัย

โดยตลาดจะเป็นพื้นที่ให้กลุ่มนัก
พัฒนาสามารถริเริ่มและเสนอขาย
โปรเจกต์ตัวเอง พร้อมกับสร้างความ

มั่นใจแก่นักลงทุน ในการมีส่วน
ร่วมกับการเสนอขาย token ที่น่า
เชื่อถือครั้งนี้ โดยผู้ออกเหรียญ
token จะต้องชำระค่า listing fee
ให้แก่ตลาดซื้อขาย และแบ่ง token
ตามสัดส่วนของ token ที่ขายได้
ให้แก่ตลาด exchange นั้น

ด้วยสภาพตลาดที่ปลอดภัยนี้
IEO จะสร้างคุณประโยชน์ให้แก่ผู้
เกี่ยวข้องกับการขาย token ทั้ง
3 ฝ่าย ได้แก่ ตลาดซื้อขาย (ex-
change) ผู้ออกเหรียญ (token
issuer) และนักลงทุน สำหรับตัว
ตลาดซื้อขาย เขาสามารถสร้าง
กำไรจากค่า listing fee และแบ่ง
รายได้จากยอดขายเหรียญ token
ในช่วง IEO ซึ่งตลาดซื้อขายยัง
สามารถเพิ่มปริมาณการซื้อขาย
ที่เกิดภายในแพลตฟอร์มของเขา
จากการเพิ่มเหรียญในระบบ และยัง
เพิ่มฐานผู้ใช้จากค่า acquisition
cost ที่ลดลง ในการดึงดูดผู้ที่
หลงใหลในคริปโตและสนใจที่จะ
มีส่วนร่วมด้วย IEO

อย่างไรก็ตาม ตลาดซื้อขายจะต้องยอมรับความเสี่ยงด้วยชื่อเสียงตนเอง ในฐานะผู้จัด IEO ในแพลตฟอร์มของพวกเขา หมายความว่า เขาจะต้องมีขั้นตอนตรวจสอบผู้ออกเหรียญ token (vetting process) อย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อจะรับประกันความเป็นไปได้และความน่าเชื่อถือของโปรเจกต์

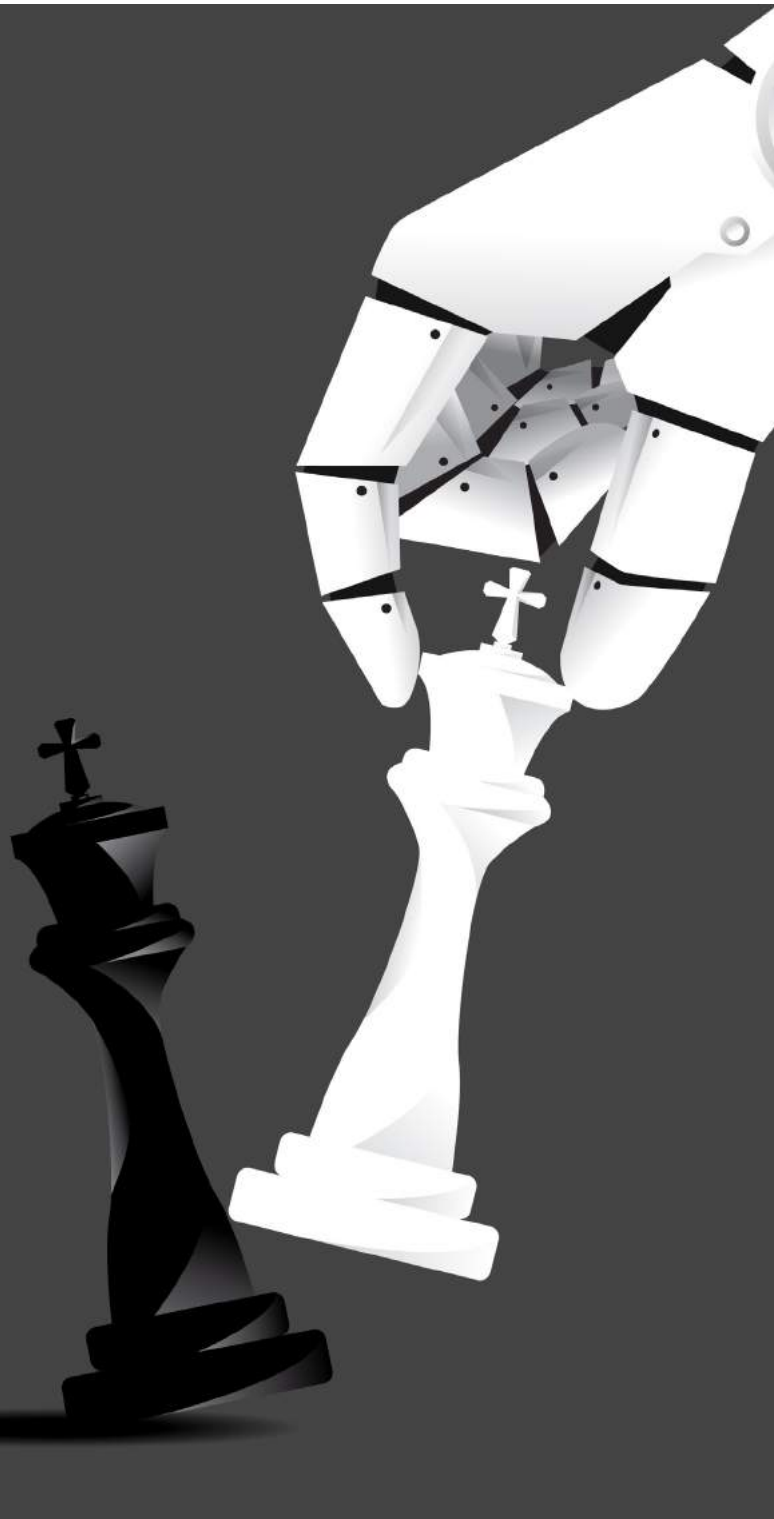
ในทางกลับกัน ผู้ออกเหรียญจะได้รับประกันเรื่องการขายเหรียญที่มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น อีกทั้งยังรับโอกาสในการขายเหรียญครั้งนี้จากฐานลูกค้าที่มั่นคงของตลาดซื้อขาย ยิ่งไปกว่านั้น สตาร์ทอัพที่ทำ IEO ไม่จำเป็นต้องลงทุนในแคมเปญการตลาดเลย เพราะตลาดซื้อขายจะทำการตลาดอย่างเข้มข้นด้วยกลยุทธ์การตลาดที่พวกเขาเชี่ยวชาญแทน ในขณะที่ตลาดซื้อขายคริปโตเคอเรนจะจัดการเรื่อง smart contract ของ IEO และทำ KYC/AML เพื่อความปลอดภัยในการขายนี้ ผู้ออกเหรียญสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายด้าน operation และได้รับประโยชน์จากกระบวนการ IEO ที่ไร้ปัญหา อีกทั้งยังเพิ่มสภาพคล่องในทันทีจากการขึ้น listing ในตลาด หลังจากเริ่มเปิดการขายเหรียญ

ในระหว่างนั้น **นักลงทุนก็จะได้รับประโยชน์มากมายเพราะ IEO ทำให้นักลงทุนสามารถเข้าถึงโปรเจกต์คริปโตเคอเรนซ์ใหม่ๆ ได้อย่างง่ายดาย** และเปิดโอกาสให้มี buy-in option ที่ยืดหยุ่นมากขึ้นสำหรับนักลงทุนในการซื้อขายเหรียญ token อย่างง่ายดาย ราวกับสกุล fiat, BTC หรือเหรียญอื่นๆ และเพราะ

การระดมทุนครั้งนี้ได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นทางการจากตลาดซื้อขาย ไม่ใช่ผู้ออกเหรียญโดยตรง ลดความเสี่ยงแก่นักลงทุนให้ไม่ต้องเสียเงินให้กับพวกนักต้มตุ๋นที่เป็นปัญหาหลักของกระบวนการ ICO

ในปัจจุบัน มีจำนวนตลาดซื้อขายคริปโตเคอเรนซ์มากขึ้นเรื่อยๆ ที่เข้าร่วมกระแส IEO ที่กำลังมาแรงนี้ แพลตฟอร์มหลักๆ ของ IEO ได้แก่ Binance Launchpad, Bittrex International IEO, Bitmax Launchpad, Huobi Prime, KuCoin Spotlight และ OKEX IEO ด้วยความได้เปรียบด้าน “ความน่าเชื่อถือ” IEO กำลังมุ่งหน้าสู่การเป็นตลาดที่ดีขึ้น และยังสามารถสร้างกระแสการระดมทุน ในระหว่างที่ภาพรวมของการลงทุนขยับเข้าสู่การเป็นระบบนิเวศที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ถึงกระนั้น แม้ตลาดซื้อขายจะมอบทรัพยากรและความรู้ในอุตสาหกรรมให้แก่นักลงทุน และยังใช้ชื่อเสียงตัวเองในการรับประกันการขายเหรียญใหม่ๆ นี้ เพื่อแก้ไขปัญหาคัดเจเนของการ ICO **แต่นักลงทุนยังคงต้องระมัดระวังและไม่กระโจนสู่ความเสี่ยงเข้าลงทุน โดยไม่เข้าใจพื้นฐานของ IEO** เพราะยังคงมีระดับความเสี่ยงอยู่สำหรับผู้เกี่ยวข้องในการขายทั้งหมด แม้ IEO จะมีกฎหมายรองรับ แต่ไม่ได้รับประกันถึงสถานะทางกฎหมายและมูลค่าระยะยาวของเหรียญนั้นในตลาดคริปโต หมายความว่า **นักลงทุนยังต้องทำการบ้านมาอย่างดี และไม่หวังพึ่งพาเพียงตัวกลางต่างๆ ในการเลือกโปรเจกต์ที่จะลงทุนเท่านั้น** ©TAC

รับมือกับ DISRUPTIVE ERA ไม่ยาก

ช่วงเวลาที่ผ่านมาของการทำงานในหลายๆ องค์กร ผู้บริหารส่วนใหญ่จะพูดถึงคำว่า Disruptive World กันอยู่เป็นประจำ พูดกันมาตั้งแต่คำนี้ยังเป็นคำใหม่ จนมาถึงวันนี้ คำนี้กลายเป็นคำพูดที่หลายคนคุ้นเคย ไปซะแล้ว แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่สำคัญที่สุด **เพราะสิ่งที่สำคัญที่สุดคือการรับมือกับ Disruptive Era และนำพาให้องค์กรของตนเอง ผ่านพ้นวิกฤตนี้ไปได้ และเติบโตได้อย่างยั่งยืนเสียที**

จริงๆ แล้ว Disruptive World คืออะไร? Disruptive World ก็คือโลกที่ปั่นป่วนเปลี่ยนแปลงจากการเติบโตทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ชนิดที่ทำให้พฤติกรรมของคนเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วจนการทำธุรกิจแบบเดิมๆ อาจจะตามไม่ทัน และล้มหายตายจากไปในที่สุดหากปรับตัวไม่ทัน ตัวอย่างของสิ่งที่เกิดขึ้นมาแล้วทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโลกธุรกิจอย่างมากๆ ก็ได้แก่

- การกำเนิดเกิดขึ้นของ Application ต่างๆ ใน Smartphone ซึ่งทำให้ธุรกิจหลายๆ ชนิด พังไม่เป็นท่าเลยก็เดี๋ยวนั้น ไม่ว่าจะเป็น โรงแรม ขนส่ง หรือธนาคารต่างๆ นวัตกรรมเหล่านี้ ทำให้คนเข้าถึงตัวเจ้าของธุรกิจได้ง่ายขึ้น หรือติดต่อกันเองได้ง่ายขึ้น ตัดตัวกลางออกไปโดยสิ้นเชิง
- การกำเนิดของ FinTech และ BitCoin ที่กำลังจะเปลี่ยนโลกของการทำธุรกรรมการเงินไป

ตลอดกาล รวมถึงการสร้างสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อสร้าง Cashless Society ด้วย

- หากย้อนกลับไปถึงเรื่องเทคโนโลยีที่เราอาจมองข้าม การเกิด CD ได้ทำลายเทปคาสเซ็ท การเกิดของ Flash Drive และ Cloud และการ Download ได้กำลังทำลาย CD ให้หมดไป

สิ่งที่ผมพูดถึงข้างต้นนั้น หากเราจะย้อนมองเวลาไป ความเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นภายใน 10 ปีนี้เอง น่ากลัวมั๊ยครับ ผมตอบได้เลยว่าน่ากลัวมาก เพราะเราไม่สามารถล่วงรู้ได้เลยว่าจะมีนวัตกรรมใหม่ๆ ตัวไหนที่จะเกิดขึ้นมาอีกที่อาจจะมีเป้าหมายมาเพื่อแทรกแซง Disrupt ธุรกิจที่เรากำลังดำเนินอยู่ก็เป็นได้ เอาอย่างไรดีล่ะครับที่นี่

ไม่ต้องกังวลอะไรมาครับ แค่ตั้งรับเท่านั้นเอง และต้องตั้งรับอย่างมีสติด้วยครับ ผมมีเคล็ดลับมาแบ่งปัน ลองอ่านดูนะครับ ชอบข้อไหน ชอบตรงไหน นำไปใช้ได้เลยครับ

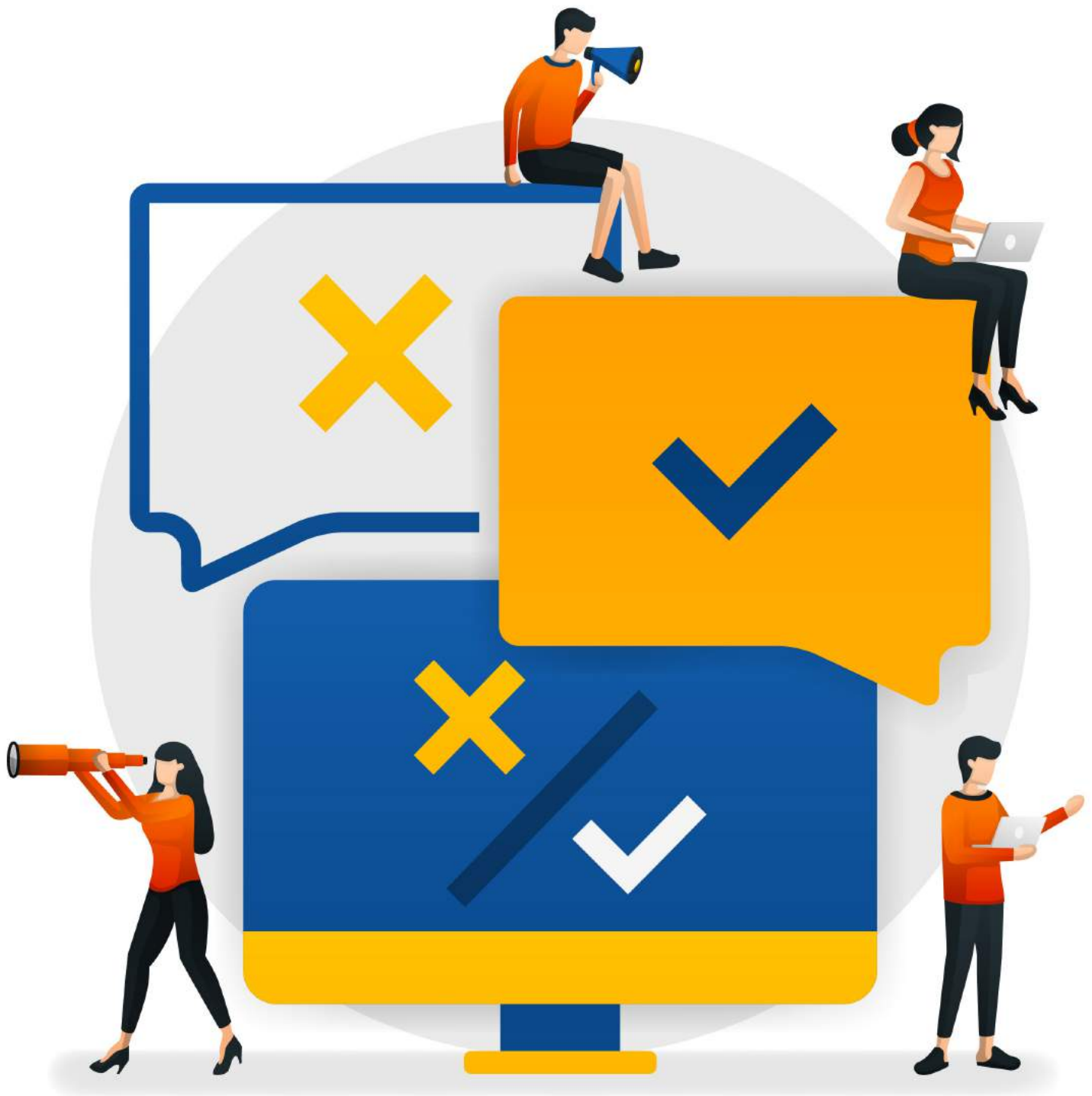
1. ยอมรับความจริง แค่อันแรกก็อาจจะงงๆ กันแล้วก็เป็นที่ เพราะหลายคนอาจจะเชื่อว่าตนเองนั้นเป็นคนที่ยอมรับความจริงอยู่แล้ว แต่สำหรับการยอมรับความจริงในมุมมองของผม นั้นผมมีนิยามที่เพิ่มเติมให้เรื่องนี้ว่า การยอมรับความจริงคือ มองว่าเรื่องนี้เกิดขึ้นแล้ว **และกำลังจะมีอะไรต่อไป** ผมจะไม่เอาเหตุผลใดๆ มาสนับสนุนหรือบอกตัวเองว่า มันคงอยู่ไม่นานหรอก เดียวก็จางหายไป เพราะหลายอย่างที่เกิดขึ้นแล้ว มันก็ต่อยอดกันไปอีกยาวเลย นั่นหมายความว่าพอมีอะไรเกิดขึ้นเป็นสิ่งที่เข้ามารบกวนธุรกิจเราแล้ว จะมากหรือน้อยก็ตาม ในฐานะผู้นำ เราควรจะต้องรีบพูดคุย จับตามองและเตรียมแผนการณที่จะรับมือกับเรื่องนั้นๆ ที่จะเกิดขึ้นได้ในอนาคตซึ่งเป็นไปได้ อย่างแน่นอน เห็นได้จากการกรณีของ Smart Phone ที่ทำให้ Nokia ลื่นซื่อมาแล้ว ทั้งที่เป็นตำนานมาก่อนใครในโลกของโทรศัพท์มือถือนั่นเอง

2. ปรับตัวให้ไว สำหรับเรื่องนี้ก็ ต่อยอดมาจากข้อที่แล้ว คือการที่ผู้นำองค์กรจะต้องมองหาแผนสำรองของการรับมือความเปลี่ยนแปลง มีการอัปเดตข้อมูลใหม่ๆ ตลอดเวลา และมองว่าการทำแบบเดิมอาจจะไม่ได้ผลลัพธ์แบบเดิมอีกต่อไป หากอยากได้ผลลัพธ์ใหม่ๆ องค์กรจะต้องปรับเปลี่ยนการทำงานใหม่ด้วย เช่น การพักใน

โรงแรมที่ปัจจุบัน มี AirBNB เข้ามา มีบทบาทแย่งส่วนแบ่งการตลาดมากขึ้น ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมจึงต้องมีการปรับกลยุทธ์ในการหาลูกค้าเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ให้มากขึ้นด้วย หลายภาคส่วนในองค์กรต้องปรับรูปแบบทำงานใหม่ให้สอดคล้องกับโลกที่เปลี่ยนไป

3. ลืมอดีตที่เคยรุ่งเรืองและอยู่กับปัจจุบัน ข้อสุดท้ายนี้เป็นหลุมพรางที่สำคัญของผู้นำหลายๆ คน เพราะความสำเร็จในอดีตคือ ความภูมิใจที่เคยทำได้ และอยู่ในความทรงจำมาตลอด ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้อย่างมากที่ผู้นำจะยึดติดกับความสำเร็จเดิมๆ และเลือกทำแบบเดิมๆ โดยลืมไปว่าโลกได้เปลี่ยนไปไกลมากแล้ว ลืมไปว่า ณ เวลานี้ มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเทคโนโลยี พฤติกรรมผู้บริโภค หรือแม้แต่พนักงานรุ่นใหม่ๆ ที่เข้ามาทำงาน **ทั้งหมดล้วนแล้วแต่ไม่เหมือนเดิม** ดังนั้นผู้นำจึงควรตั้งต้นใหม่เสมอกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นใหม่ๆ และพร้อมปรับเปลี่ยนรับมือกับปัจจุบัน

ผมเชื่อว่า หากผู้นำทำและคิด ตาม 3 ข้อที่ผมกล่าวไว้ข้างต้น ไม่ว่าโลกนี้จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร องค์กรของท่านก็จะสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้อย่างแน่นอน และมีอีกสิ่งที่คุณำทุกท่านต้องลงมือทำเพื่อความยั่งยืน นั่นคือการ engage พนักงานทุกคนให้มองว่า Disruptive World เป็นเรื่องปกติที่เราทุกคนในองค์กรสามารถช่วยกันได้ และเราสามารถเติบโตฝ่าฟันไปด้วยกันได้ อย่างแน่นอน **@TAC**

หลุมพราง Market Share (ตอนที่ 3)

มาถึงตอนที่ 3 หรือตอนสุดท้ายในเรื่อง
“หลุมพราง Market Share” แล้วครับ
ตอนนี้จะมาพูดถึงธุรกิจที่ “ส่วนแบ่ง
การตลาด” คือหัวใจแห่งความสำเร็จหรือ
ความล้มเหลวของธุรกิจที่สำคัญมาก
เลย

หรือพูดอีกนัยหนึ่งก็คือ หากไม่สามารถครอบครองส่วนแบ่งการตลาดให้ได้มากที่สุด หรือหากได้ส่วนแบ่งการตลาดน้อยกว่า 75-90% โอกาสประสบความสำเร็จจะเหลือน้อยมาก

ธุรกิจประเภทนี้เป็นประเภท “The Winner Takes All” หรือหมายถึง **หากชนะเกมสการแข่งขันได้เมื่อไหร่ จะครองตลาดได้ทั้งหมด(หรือเกือบทั้งหมด)ได้ทันที** จะไม่มีคู่แข่งรายไหนสามารถมาแข่งขันด้วยได้เลย แต่หากทำไม่ได้ ก็อาจจะต้องออกจากธุรกิจหรือออกจากการแข่งขันไปเลย

ธุรกิจประเภทนี้คืออะไร

ธุรกิจประเภทนี้ส่วนใหญ่ คือ **ธุรกิจที่ต้องการให้ผลิตภัณฑ์หรือบริการของตนเองได้เป็นมาตรฐาน เพื่อต้องการสร้างเครือข่ายมาตรฐานธุรกิจของตนเอง หรือนักเศรษฐศาสตร์เรียกว่า Network Externality** เพราะหากทำได้ก็จะได้เป็นเจ้าของตลาดในธุรกิจนั้นทันที สามารถกินรวบธุรกิจนั้นๆ เกือบทั้งหมด ซึ่งจะทำให้คู่แข่งเหลือน้อยส่วนแบ่งการตลาดน้อยมากๆ หรือคู่แข่งแทบจะไม่มี ..เพื่อให้เห็นภาพจะขอยกตัวอย่าง(เจ้าตลาดที่กินรวบ)ให้ดูกันครับ เช่น

Microsoft ต้องการเป็นเจ้าตลาด OS สำหรับเครื่องคอมพิวเตอร์ ด้วยโปรแกรม Windows ซึ่งในช่วงแรกเริ่มจะต้องพยายามดึงดูดคนให้มาใช้งานให้ได้มากที่สุด เปิดให้มีการก๊อปปี้โปรแกรมไปใช้ฟรีได้อย่างเต็มที่ จนคนติดใจใช้กันไปทั่วโลกและได้เป็นเจ้าตลาดในที่สุด

Visa ชื่อนี้คนที่ใช้บัตรเครดิตต้องรู้จักกันทุกคน หลายคนอาจจะมีบัตรเครดิตของวิซ่าคนละหลายๆ ใบ ซึ่งอาจจะมาจากสถาบันการเงินหรือธนาคารที่ต่างกัน แต่ก็ไม่มีปัญหาในการชำระเงิน เพราะทุกร้านค้าที่รับบัตรเครดิตก็จะต้องรับบัตรเครดิตของวิซ่าทั้งนั้น จึงทำให้ผู้ใช้บัตรเครดิตที่มีสัญลักษณ์วิซ่าสะดวกสบาย จึงใช้กันจนแพร่หลายจนได้เป็นเจ้าตลาดอันดับหนึ่ง

มาดูตัวอย่างในไทยกันบ้าง แอป Line เป็นโปรแกรมแชทที่ได้รับความนิยมสูงสุดในไทย เชื่อว่าผู้ใช้สมาร์ตโฟนแทบทุกคนจะต้องมีแอป Line นี้อยู่ในเครื่องผู้ใช้ Line ใช้งานได้ฟรี ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ไม่ว่าจะเป็นการแชทหรือโทรผ่าน Line ในไทยมีผู้ใช้งาน Line กว่า 42 ล้านคน (ข้อมูลปี 2018) เป็นอันดับหนึ่ง และ Line ในประเทศไทย ทำกำไรได้งดงามมาตลอด

จากตัวอย่างข้างต้น จะสังเกตได้ว่าธุรกิจที่ต้องให้ความสำคัญกับส่วนแบ่งตลาดเป็นอันดับหนึ่ง หรือถือเป็นหัวใจในการแข่งขันเลย คือ**ธุรกิจที่ต้องการครองความเป็นมาตรฐานเพื่อบังคับให้กลุ่มลูกค้าต้องใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการของตนเท่านั้น** หากไม่ใช้ก็จะไม่สามารถสื่อสารหรือทำธุรกรรมร่วมกับคนอื่นฯ ได้

พิจารณาให้ดี

แล้วถ้าถามว่า 7-11 ที่เป็นเจ้าตลาด Convenient Store ในไทย ถือว่าเป็นธุรกิจประเภท Network Externality ด้วยไหม

คำตอบก็คือ ไม่ใช่ครับ เพราะ 7-11 ไม่ได้เป็นมาตรฐานในการเป็นความสะดวกซื้อ เพราะลูกค้าสามารถไปซื้อสินค้าต่างๆ กับเจ้าไหนก็ได้ ถ้าอยู่ใกล้ที่อยู่ แต่ที่ 7-11 เป็นเจ้าตลาด เพราะความสามารถในการเติมเกมสการตลาด การบริหารด้าน logistic และความสามารถในการขยายสาขาให้ครอบคลุมจุดยุทธศาสตร์ในทำเลต่างๆ ได้มากที่สุด

ดังนั้นการที่ Lazada และ Grab (ที่ยกตัวอย่างไปในตอนที่แล้ว) ให้ความสำคัญกับการแย่งส่วนแบ่งการตลาดให้มากที่สุดจนยอมขาดทุน ด้วยหวังจะเป็นเจ้าครอบครองตลาด จึงอาจเป็นยุทธศาสตร์ที่ไม่ถูกต้อง เพราะธุรกิจของ Lazada และ Grab ไม่ได้เป็นธุรกิจประเภท Network Externality จึงไม่จำเป็นต้องจ่ายเงินซื้อส่วนแบ่งการตลาดหรือต้องทุ่มงบโฆษณาสุดตัวขนาดนั้นครับ

ดังนั้นหาก Lazada และ Grab ค่อยๆ ปรับเรื่องการทุ่มเงินซื้อส่วนแบ่งการตลาดและทุ่มงบโฆษณา และหันไปปรับปรุงบริการด้านอื่นๆ ให้เหนือกว่า ก็จะทำให้กลับมาทำกำไรได้ครับ ปล่อยให้คู่แข่งขาดทุนไปเรื่อยๆ แล้วค่อยซัดกลับตอนนั้น จะดีกว่า (อาจได้ส่วนแบ่งการตลาดน้อยลงหน่อยแต่กำไร ..ดีกว่าไหมครับ)

หากธุรกิจหรือบรรดาสตาร์ทอัพรายใดมีความฝันและความหวังอยากจะได้เป็นเจ้าตลาดในธุรกิจของตนเอง และได้กระโดดเข้าไปในธุรกิจประเภท Network Externality ก็ต้องคิดให้รอบคอบ คิดให้หนักนะครับ เพราะนอกจากจะต้องมีทุนหนักแล้ว จะต้องดูแลวิเคราะห์ด้วยว่าคู่แข่งที่อยู่ในธุรกิจประเภทเดียวกัน เป็นประเภทมือหนักทุนหนักเหมือนกันหรือไม่ เพราะอาจจะรบกั้นจนพังไปข้างหนึ่งหรืออาจจะพังไปด้วยกันก็ได้ **เพราะความเสี่ยงสูงมาก หากคุณอยู่ในธุรกิจที่ “ส่วนแบ่งการตลาด” คือหัวใจของการอยู่รอดครับ**

แต่หากไม่ใช่ธุรกิจประเภท Network Externality ก็อย่ากระหายในเรื่องการต้องแย่งส่วนแบ่งการตลาดให้ได้มากที่สุดเลยนะครับ เพราะคุณไม่จำเป็นต้องมุ่งในเรื่อง “ส่วนแบ่งการตลาด” มากจนเกินไป **แต่ให้มุ่งไปที่ “ส่วนแบ่ง(ความสามารถ)ในการทำกำไร”** จะดีกว่า เพราะจะทำให้ธุรกิจของคุณมีกำไรและแข็งแกร่งในระยะยาวได้มากกว่าครับ **@TAC**

ความสุขสร้างได้ ง่ายกว่าที่คิด

“ความสุข” คือความปรารถนาสูงสุดของทุกคน แต่สิ่งที่เราพบเจอในแต่ละวันนั้น มันช่างไกลห่างจากความปรารถนาข้อนี้เหลือเกิน

เพราะสิ่งที่เราพบเห็นจนคุ้นชินกลับ เป็นการพร่ำบ่นจากผู้คนในที่ต่างๆ เริ่มจากที่บ้าน ที่ทำงาน ในวงสังคมต่างๆ สื่อหลากหลายช่องทาง รวมไปถึง การระบายปัญหาชีวิตที่บ่งบอกว่าขาดความสุขที่เห็นกันแพร่หลายในโลกออนไลน์

จึงเป็นเรื่องให้จุกคิดและเกิดเป็นคำถามในใจว่า **เราต้องทำอะไร? จึงจะหลุดพ้นจากการขาดความสุข** ที่คอยบั่นทอนเหล่านี้ และมีชีวิตที่มีความสุขได้มากขึ้นตามที่เราต้องการ

เรามาร่วมกันค้นหาคำตอบ เพื่อเป็นแนวทางนำเราไปสู่ความสุขกันนะคะ

เมื่อพิจารณาด้วยเหตุด้วยผลก็จะได้คำตอบพื้นฐานที่เราอาจไม่เคยคิดถึงเลยก็เป็นได้ นั่นคือ **“ความเคยชิน”** ของเรานั้นเอง จากที่เกริ่นข้างต้น เราชินกับการพร่ำบ่น เราชินกับความคิดลบ เราชินกับอาการขาดความสุข มีให้เห็นอยู่ทั่วไปในแต่ละวัน

“ความเคยชิน” นำพาเราให้ตกอยู่ในวังวนแห่งความทุกข์แทบไม่ได้ตั้งตัว กับดักนี้มีอำนาจทำให้เราเพลินหรือลืมไปเลยว่า จริงๆ แล้วเราต้องการความสุขนะไม่ใช่ความทุกข์

หากเป้าหมายเรา คือ ความสุข แต่ปล่อยให้ชีวิตเราลุดอยู่กับความทุกข์ แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่เราทำมันขัดแย้งกับสิ่งที่เราต้องการ จึงทำนายได้ไม่ยากเลยว่า โอกาสที่เราจะได้พบความสุข นั้นมีมาน้อยเพียงใด

เพื่อให้เราเข้าถึงความสุขได้ตามที่ตั้งใจ เราจึงต้องสร้างเส้นทางเดินใหม่ให้เราเดินไปสู่ความสุขกันนะคะ หนึ่งในวิธีการที่จะทำให้เรามีความสุขได้มากขึ้นก็คือ **“การจดจ่ออยู่กับความสุข”** นั่นคือเราต้องการสิ่งใด ให้เราจดจ่อไปที่สิ่งนั้น

วิธีการจดจ่ออยู่กับความสุข ทำได้ง่ายๆ ดังนี้ค่ะ

1. ตั้งเป้าหมายให้ชัดเจน ด้วยการบอกตัวเองว่า เราจะจดจ่ออยู่กับความสุข ในเรื่องใด เวลาไหน กับใคร อย่างไร ตัวอย่างเช่น เช้านี้ฉันจะทำงานอย่างมีความสุข วันนี้ฉันจะสร้างความสุขให้กับลูกค้า ฉันจะยิ้มให้มากขึ้น ฉันจะเป็นหัวหน้าอารมณ์ดี ฉันจะกล่าวชื่นชมลูกน้องเพื่อขอบคุณเขาที่ตั้งใจทำงาน ฉันจะควบคุมคำพูดให้ดีไม่บ่นไม่ว่าคนอื่นง่ายๆ เหมือนที่ผ่านมา วันนี้เลิกงานฉันจะไปออกกำลังกาย เย็นนี้ฉันจะโทรหาแม่ และถามว่าท่านสบายดีไหม

2. ลงมือทำด้วยใจที่จดจ่อ ด้วยการดูแลความคิดและพฤติกรรมของเราให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่เราตั้งใจไว้

3. ประเมินความสุข ด้วยการเช็คความรู้สึกของตนเอง ว่าเรามีความสุขมากขึ้นหรือไม่

การนำขั้นตอนเหล่านี้มาปรับใช้เป็นการสร้างเส้นทางแห่งความสุขให้กับชีวิตเราค่ะ เมื่อเราจดจ่ออยู่กับความสุข และทำให้บ่อยจนติดเป็นนิสัย เราจะสามารถเข้าถึงความสุขได้ง่ายขึ้นเรื่อยๆ จนเราเองต้องประหลาดใจ เพราะแม้แต่เหตุการณ์รอบตัวที่เรามักจะเห็นแต่ความทุกข์ เราก็จะสามารถมองเห็นมุมแห่งความสุขได้มากขึ้น **ที่สำคัญ ความสุขที่เราสร้างขึ้นมายังสามารถส่งต่อไปสู่คนอื่นได้ด้วยการรับรู้ถึงความรู้สึกดีๆ ร่วมกันค่ะ**

ระดับความสุขวัดได้จากความรู้สึกส่วนตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งเราเท่านั้นจะบอกได้ว่าเรามีความสุขมากน้อยเพียงใด เมื่อเรารู้วิธีการที่จะนำเราไปสู่ความสุขแล้ว ขอให้ใช้สิทธิพิเศษนี้ ในการเลือกคิดและเลือกทำสิ่งใดๆ ที่จะนำพาเราไปสู่ความสุขตามที่ใจปรารถนา นะคะ **@TAC**

Getting Ready for ISO 30401 Implementation

ร่วมเรียนรู้หลักการแนวทาง ตรวจสอบเป็นเบื้องต้นเพื่อเตรียมความพร้อม
จากผู้เชี่ยวชาญที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนามาตรฐานการจัดการความรู้ระดับโลก
จาก **Knowledge Associates International, UK** และเรียนรู้กรณีศึกษาของ
ประเทศญี่ปุ่นจาก **Knowledge Associates Japan**

Morning

9:00-10:30

ISO 30401 (2018) : Highlights and Requirements

- Knowledge Management Systems
- Key Requirements of ISO 30401

10:45-12:00

Workshop: Mini-Assessment for ISO 30401 Implementation Readiness

- Effective Application of ISO 30401
- Key Success Factors

Mr. Ron Young

Afternoon

13:00 -14:15

Workshop: Assessment Analysis and Discussion on Gaps Closure Actions

Mr. Ron Young

14:30-15:15

KM in the Age of Innovation

- Trends, Opportunities and Challenges
- Case Studies from Japan

Mr. Naoki Ogiwara

15:15 -16:00

Exchange Views and Q&A

Mr. Ron Young, Mr. Naoki Ogiwara และ ดร.บุญดี บุญญากิจ

(All sessions will be conducted in English with Thai summary)

กำหนดการและหัวข้ออาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

Mr. Ron Young

Member of the BSI Innovation Management Committee and BSI Quality Management and Asset Management Committees & CEO of Knowledge Associates International, UK

Mr. Naoki Ogiwara

Managing Director, Knowledge Associates Japan Ltd.

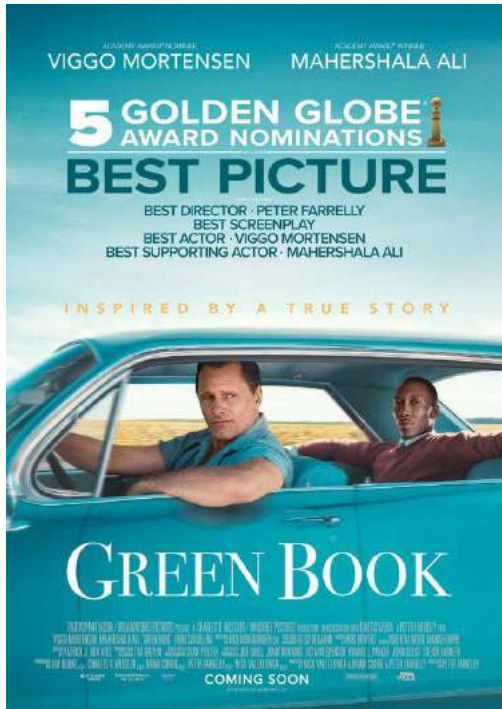
ดร.บุญดี บุญญากิจ

ที่ปรึกษา ทริส คอร์ปอเรชั่น

Green Book

กรีนบุ๊ก (2018)

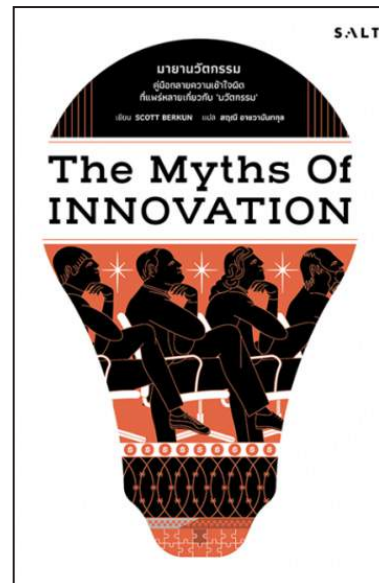
by Viggo Mortensen, Mahershala Ali

ภาพยนตร์ยอดเยี่ยมที่สุดแห่งปี ผลงานโดยสองนักแสดงมากฝีมือ วิกโก มอร์เตนเซน และ มาเฮร์ชาลา อาลี กับเรื่องราวของผู้ชาย 2 คน ที่มาจากโลก 2 ใบ

คนหนึ่งเป็นคนขับรถชาวอิตาลีเรียน อดีตการ์ดเฝ้าผ้า "โทนี่ ลิป" (วิกโก มอร์เตนเซน) ซึ่งได้รับการว่าจ้างให้ไปเป็นคนขับรถและผู้จัดการส่วนตัวนักเปียโนผิวสีระดับโลก "ดร.ดอน เซอร์ลีย์" (มาเฮร์ชาลา อาลี) ทั้งสองแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ทั้งเชื้อชาติ สีผิว การศึกษา ชนชั้นฐานะ และอุปนิสัยใจคอ แต่สุดท้ายพวกเขาก็พบทางสายกลางและปรับตัวอยู่ด้วยกันได้อย่างแฮปปี้

สิ่งเดียวที่นำทางทั้งคู่ตลอดทริปการทัวร์คอนเสิร์ต คือ กรีนบุ๊ก สมุดปกเขียว ซึ่งนอกจากจะเป็นชื่อของหนังเรื่องนี้แล้ว ยังเป็นชื่อของคู่มือการเดินทางสำหรับคนผิวสีที่บอกถึงที่พัก ร้านอาหาร ที่สามารถใช้ได้ สะท้อนถึงการเหยียดผิวในสังคมอเมริกา เมื่อหกสิบปีที่แล้วได้เป็นอย่างดี การดำเนินเรื่องของหนังทำออกมาได้ดี ดูเพลิน ไม่น่าเบื่อ และยังสามารถเรียกเสียงหัวเราะได้อีก **ทำให้หนังเรื่องนี้ได้รับ 3 รางวัลออสการ์ ปี 2019** นี่คือนักภาพยนตร์ยอดเยี่ยม นักแสดงสมทบชายยอดเยี่ยม นักแสดงนำชายยอดเยี่ยม และบทภาพยนตร์ดั้งเดิมยอดเยี่ยม

The Myths of Innovation

มายานวัตกรรม

เขียน Scott Berkun แปล สฤณี อาชวานันทกุล
(สำนักพิมพ์ Salt, มีนาคม 2562)

หนังสือเล่มนี้ได้ถูกวางบทบาทในการเป็นคู่มือทลายความเข้าใจผิดที่แพร่หลายเกี่ยวกับ “นวัตกรรม” ที่เป็นคำสำคัญร่วมสมัยที่สุดในปัจจุบัน ซึ่งคนส่วนใหญ่นั้นจะเชื่อมโยงนวัตกรรมกับเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ หรือการวิจัย ทำให้มันมีความยิ่งใหญ่เกินความสามารถของคนทั่วไป แต่ความหมายของนวัตกรรม หรือ innovation ตามพจนานุกรม (Oxford dictionary) ว่า The action or process of innovating. A new method, idea, product, etc. ทำให้ให้นวัตกรรมนั้นอาจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้รอบตัวในชีวิตประจำวันของเรา

สกอตต์ เบิร์คคัน ผู้เขียนได้พบว่าสิ่งที่เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนหรือความเข้าใจผิดเกี่ยวกับนวัตกรรมนั้น มีอยู่มากมายจนอาจเรียกได้ว่าเป็น มายาคติเกี่ยวกับนวัตกรรม เขามายกตัวอย่างแนวทางการเล่าที่ชวนให้ร่วมคิดได้ตลอดเล่ม **โดยเขาได้ให้นิยามที่คิดว่า มีพลังมากที่สุดของคำว่านวัตกรรม คือ การเปลี่ยนแปลงเชิงบวกขนาดใหญ่** ซึ่งนิยามนี้จะทำให้คนที่เกี่ยวข้องได้เข้าใจกับมุมมองของกลุ่มเป้าหมาย เกี่ยวกับการกิจ เช่นถ้าเป็นการสร้างความเปลี่ยนแปลงเชิงบวกกับลูกค้า ย่อมเป็นนวัตกรรมของธุรกิจได้ เป็นต้น

แต่ละบทในหนังสือเล่มนี้นำเสนอมายาคติ 10 ประการที่แพร่หลายและสร้างความเข้าใจผิดสูงสุดเกี่ยวกับนวัตกรรม ดังเช่น นวัตกรรมเกิดจากการปิ้งแวน นวัตกรรมมีระเบียบแบบแผนชัดเจน นักประดิษฐ์ชั้นยอดมักฉายเดี่ยว หรือความคิดที่ดีที่สุดย่อมชนะ เป็นต้น

แม้ใจหรือว่าสิ่งที่คุณเข้าใจเกี่ยวกับ “นวัตกรรม” นั้นถูกต้อง หากยังไม่อ่านหนังสือเล่มนี้

FOPPO

เรามักจะได้ยินคำศัพท์ใหม่ของกลุ่มอาการต่างๆ ของคนยุคใหม่ เช่น FOMO (Fear of Missing Out) เป็นอาการกลัวการตกกระแส กลัวว่าตัวเองจะพลาดเรื่องราวข่าวสารอะไรไป ถ้าหากไม่เช็คมือถืออยู่เรื่อยๆ หรือคำตรงข้ามอย่าง JOMO (Joy of Missing Out) คือความรู้สึกสุขสบายที่ไม่ต้องรับรู้ข่าวสารอะไร อาจรวมถึงการเบื่อหรือตัดขาดสังคมโลกออนไลน์ ลดการใช้อินเทอร์เน็ต และหันไปมีความสุขกับการที่ไม่ต้องรับรู้เรื่องราวในสื่อสังคมออนไลน์บ้าง

ฉบับนี้ ก็มีคำศัพท์ใหม่ในตระกูล Fear of มาให้ได้รู้จักกัน นั่นคือ **FOPPO ย่อมาจาก**

Fear of Other People's Opinion

คือความกลัวว่าคนอื่นจะคิดยังไงกับเรา ทำให้เกิดความไม่มั่นใจที่จะใช้ชีวิต พูดง่ายๆ ก็คือ แคร่ความรู้สึก ความคาดหวัง หรือสายตาของคนอื่นมากเกินไป จนบางครั้งเราสูญเสียการโฟกัสกับเรื่องที่สำคัญของเราไป เกิดความประหม่าและขาดความมั่นใจในตนเอง

การยอมรับและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นถือเป็นคุณสมบัติที่ดีของคนประสบความสำเร็จ **สิ่งสำคัญคือ เราต้องรู้จักคัดกรองความคิดเห็นเหล่านั้นเสียก่อน ก่อนที่จะนำมาปรับใช้ในชีวิตเราให้ดียิ่งขึ้น**